Κυθήριοι,
Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφῆστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε εἰς τὸ παράλιον καὶ κτίσατε ἐκεῖ μίαν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κατεβῆτε εἰς τὸ Διακόφτι, τὸν τόπον τοῦ ἀσφαλοῦς μέλλοντος. Μὴ σᾶς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέψεις.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Ἡ καλυτέρα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λοῖκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶνε ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηνεκοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγήσεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶνε».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.' ✻ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27 β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ✻ ΜΑΪΟΣ 1949—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Τὴν 21ην λήγοντος μηνὸς συνεπληρώθησαν 85 ἔτη ἀπὸ τῆς 20ης Μαΐου τοῦ 1864 καθ' ἣν ὁ Ὀρλάνδος Σκῆψις ἀπεσταλεὶς εἰς Κέρκυραν ὡς ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρέλαβε παρὰ τοῦ Ἄγγλου ἁρμοστοῦ ἐπαρχίας τὰς ἑπτὰ νήσους.

Ἡ Β' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνέλευσις ἥτις συνεδρίαζε, ποσῶς ἐκλαμβάνουσα τὸν λαὸν τῶν νήσων ὅπως ἀποστείλῃ ἰδίους πληρεξουσίους του εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ συμπράξουν μετὰ τῶν συναδέλφων των, πρὸς κατοχυρισμὸν τοῦ νέου πολιτεύματος τοῦ βασιλείου. Καὶ ὁ ἑπτανησιακὸς λαὸς κατευθυνθεὶς πρὸς τὰς κάλπας ἐξεπλήρωσε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἔθνους.

Ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑπτανησιακῆς αὐτῆς ἐπετείου, ἐκρίνομεν σκόπιμον νὰ παρασχοῦμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας πληροφορίας τινὰς σχετικὰς μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν εὐθὺς μετὰ τὴν Ἕνωσιν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἐν τῇ νήσῳ μας.

Ἐνῶ ἄλλοθι ὅτι περὶ τῶν πρώτων αὐτῶν ἐν Κυθήροις βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν ἀφθονοῦν αἱ ἱστορικαὶ εἰδήσεις. Ἀρκετὰν ὅμως πληροφορίαν διὰ τὴν ἐλλειψιν αὐτῶν μᾶς παρέχουν δύο ἱστορικὰ κείμενα ἐκ τῶν ὁποίων ἀρυόμεθα ἀποδείξεις πληροφορίας ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ὅλης ἀτμοσφαίρας ἥτις εἶχε δημιουργηθῇ ἐκ τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐν τῇ νήσῳ.

Τὰ δύο αὐτὰ κείμενα ἀτινα κατωτέρω παραθέτομεν, ἀποτελοῦνται ἐκ μιᾶς «ἐγκλήσεως ἐπὶ ἐριθείᾳ», λέξιν σημαινούσης δεξιόμόν, παραπλάνησιν καὶ προσελκυσιν εἰς φατριαστικὰ μέτρα, κατατεθείσης ὑπὸ κατοίκου τινὸς τῆς νήσου ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας Κυθήρων τὴν 23ην Μαΐου 1865, κατὰ τοῦ τότε πολιτευτοῦ Ἐμμ. Κοντολέοντος, καὶ ἐκ μιᾶς «ἐνστάσεως» πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Ἰδίου κατοίκου, πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ αὐτοῦ Ἐμμ. Κοντολέοντος ὡς βουλευτοῦ τῆς νήσου.

Ἐκ τῶν κειμένων αὐτῶν πλεῖστα συμπεράσματα δύναται ἕνας προσεκτικὸς μελετητὴς νὰ συναγάγῃ. Τὸ ἀπευδαιότερον δὲ τούτων θὰ ἦτο τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πολιτικὴ διαφθορὰ ἡ ὁποία ἐνεφώλευεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου μας ἀπὸ τῆς Ἑνετικῆς ἐποχῆς· ἀκόμη μεταξὺ τῶν λεγομένων Ἀρχόντων της, δὲν ἔπαυσε καὶ ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας νὰ ταλαιπωρῇ τὴν νῆσον ὁλόκληρον. Τοὐναντίον εἰ Ἄρχοντες εἰ ἀποτελοῦντες καὶ τὴν περίδα τῶν καταχθονίων καλουμένων καὶ ἀντιτιθεμένων πρὸς τὴν Ἕνωσιν, ἐξηκολούθησαν νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν τὰς φαύλους μεθόδους των, διὰ νὰ σύγκρατήσουν τὰς καταρρεούσας θεσεις των ἔναντι τοῦ λαοῦ ὅστις μὲ τὸ ρωμαλέον του ἐθνικὸν αἴσθημα, καὶ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν χωρικῶν μὲν ἀλλ' ἠθικῶν καὶ ἀνεπιλείπτων ἀνθρώπων, ἐφθασεν, ὑποστηρίζων τοὺς ριζοσπάστας, εἰς τὴν ἐθνικὴν του ἀποκατάστασιν. Ἀλλ'ὄς παρκθεσωμεν τα κειμενα:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς

τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας Κυθήρων

Ἔγκλησις τοῦ κ. Παναγιώτου Φαρδουλῆ τοῦ Ἀναργύρου κατοίκου τῆς κωμοπόλεως Ποταμοῦ κατά

Τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Κοντολέοντος Ὑποδικηγόρου κατοίκου τῆς πόλεως.

Ἐπὶ ἐριθείᾳ

Τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἰδίους Ἀντιπροσώπους εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ἱερόν, ὥστε ἡ ἀδελφὴ Ἑλλάς, μεθ' ἧς ἡ Ἑπτάνησος ἡνώθη, ἵνα τὸ προστατεύσῃ, δὲν ἐδίστασε νὰ ριφθῇ εἰς τὰ ἄθλα ἀποτελέσματα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἡ μὲν Ἐθνικὴ Συνέλευσις διὰ τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου, καὶ ὁ ἐν ἰσχύει Ἑπτανησιακὸς Κώδηξ διὰ τοιούτων καὶ τηλικούτων μέσων περιεφρούρησαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψήφου, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβε τόσα δραστήρια καὶ προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν ἀνεπηρέαστον ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων ὥστε ἕκαστος ἤλπιζεν, ὅτι δὲν ἤθελεν εὑρεθῇ ἄνθρωπος, ὅστις νὰ τολμήσῃ νὰ καταδολιευθῇ τὸ ἱερὸν τοῦτο τοῦ πολίτου δικαίωμα καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὁ κύριος Ἐμμανουὴλ Κοντολέων κατηγορούμενος καὶ ἅπαντες ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνήργουν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τὴν γενομένην τὴν 14—15—16 καὶ 17 λήγοντος καὶ τοὺς ὁποίους ἡ Ἀνακριτικὴ Ἀρχὴ θέλει ἀνακαλύψει.

Οἱ κάτωθεν μάρτυρες θέλουν ἀποδείξει ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος καὶ ἄλλοι, γενόμενοι ὄργανα αὐτοῦ, ἀπεπειράθησαν νὰ φθείρωσι τὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν διὰ δωροδοκίας καὶ χρημάτων, ἵνα ψηφίσωσι ἀποκλειστικῶς αὐτὸν καὶ καταψηφίσωσι τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους — ὡς ἄλλοι μάρτυρες θέλουν ἀποδείξει, ὅτι διάφοροι πολῖται ἐπληρώθησαν ἵνα ψηφίσωσιν αὐτόν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ἡ ἐπὶ ἐριθείᾳ πρᾶξις αὕτη τοῦ κ. Κοντολέοντος καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 237 καὶ 238 καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συσχετιζομένου 44 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, παρακαλεῖ ὁ ἀναφερόμενος νὰ παραπεμφθῇ ἡ παροῦσα εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀνακριτικὴν Ἀρχήν, ἵνα ἐφαρμοσθῶσι κατ' αὐτοῦ τὰ μνημονευθέντα ἄρθρα.

Προτείνονται τὰ ἑξῆς θέματα:

Α'.— Ὅτι προσεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἄλλων φίλων του χρήματα ἵνα ψηφίσωσιν ἀποκλειστικῶς τὸν κ. Κοντολέοντα, ἀλλ' οὗτοι ἀπεποιήθησαν.

Μάρτυρες 17.

Β'.—Ὅτι ἐκλεγεῖς τις ἐζήτει ὑπὸ τοῦ μάρτυρος νὰ τῷ δωρήσῃ σελλήνια 17, ἅτινα τῷ ὠφειλεν ἵνα ψηφίσῃ τὸν κ. Πανάρετον, Ραπτάκην καὶ Καρύδην εἰπὼν αὐτῷ ὅτι τῷ προσφέρονται σελλήνια ἐκοσι καὶ ὅτι ἀποπειρθέντος τοῦ μάρτυρος, ὁ ἐκλογεὺς ἐμπορεύθη τὴν ψῆφον του, λαβὼν σελλήνια 20 ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήρωσεν τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ 17.

Μάρτυρες 2.

Γ'.—Οἱ κάτωθεν μάρτυρες θέλουν ἀποδείξει ὅτι διάφοροι πολῖται ἔλοβον χρήματα ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει νὰ ψηφίσουν ἀποκλειστικῶς τὸν κ. Κοντολέοντα.

Μάρτυρες 9

Δ'.— Οἱ κάτωθεν μάρτυρες θέλουν ἀποδείξει ὅτι ἤκουσαν παρά τινος φίλου τοῦ κ. Κοντολέοντος ὅτι οὗτος ἐξῶδευσε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του ἐπέκεινα τῶν 600 ταλλήρων.

Μάρτυρες 2

Ε'.— Οἱ κάτωθεν μάρτυρες θέλουν ἀποδείξει ὅτι ἄνθρωποι τοῦ κ. Κοντολέοντος συντρίψαντες τὴν λαβὴν τοῦ σκεπάσματος τοῦ ΝΑΙ ἐπὶ τῆς κάλπης τοῦ κ. Κοντολέοντος εἰς τὸ Γ' Διαμέρισμα, ἔρριψαν αὐτὴν εἰς τὴν ὁπὴν τοῦ ΟΧΙ καὶ ὅτι πλησίον ταύτης εὑρέθη κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀνοιγμα τῶν καλπῶν ἐν καιρῷ διαλογῆς τῶν ψήφων, καὶ τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μείνωσι σφαιρίδια ἐκ τῶν καταψηφιζόντων αὐτόν, ἄλλοι δὲ φίλοι του νὰ ρίπτωσιν εἰς τὸ ΝΑΙ.

Μάρτυρες

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τμήματος Ποταμοῦ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ ἀναπληρωταὶ τῶν ὑποψηφίων.

ΣΤ'.— Οἱ παρὰ πόδας μάρτυρες θέλουσιν ἀποδείξει ὅτι θέσαντες τὴν χεῖραν των εἰς τὴν μνησθεῖσαν κάλπην τοῦ κ. Κοντολέοντος καὶ θέλοντες νὰ καταψηφίσουν αὐτὸν εὗρον τὴν ὁπὴν τοῦ ΟΧΙ σφαλισμένην καὶ ψῆφους ἐκτὸς τῆς ὁπῆς. ὅπερ ὑπέθεσαν ἀποτέλεσμα ὑπερεκχειλίσεως τῶν καταψηφιστικῶν σφαιριδίων, οὐχὶ δὲ τοῦτο ὅτι ἦτον ἀπόρροια τῆς γενομένης καταδολιεύσεως.

Μάρτυρες 2

Μὲ ἐπιφύλαξιν τοῦ ἐγκαλοῦντος νὰ προτείνῃ ὅσους μάρτυρες ἀνεύρῃ ἀκολούθως.

Κύθηρα τῇ 23 Μαΐου 1865

(Ὑπ.) Παναγιώτης Φαρδουλῆς τοῦ Ἀναργύρου.

Ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν ἔνστασις ὑπὸ τοῦ Π. Φαρδουλῆ κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἐμμ. Κοντολέοντος ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ἔνστασις τοῦ κ. Παναγιώτου Φαρδουλῆ τοῦ Ἀναργύρου κατοίκου τῆς κωμοπόλεως Ποταμοῦ εἰς Κύθηρα.

Πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Ἐμμ. Κοντολέοντος ὡς Βουλευτοῦ τῆς νήσου ταύτης, γενομένης τὴν 14-15-16-17 Μαΐου 1865.

Ἐνῷ, ὦ Βουλευταί, ὁ Ἑπτανησιακὸς λαὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη γενναίως καὶ καρτερικῶς ἠγωνίζετο ἵνα ἀποτινάξῃ ἀπὸ τοῦ ζυγὸν αὐτοῦ τὸν ξενικὸν ζυγόν, αὐτὸς δὲ καὶ οἱ πρόμαχοι τῆς ἰδίας ταύτης ὑπέστησαν οὐκ ὀλίγας θλίψεις καὶ κακουχίας, μία σπεῖρα ἀνθρώπων Ἑπτανησίων ὄχι μόνον ἦτο πολεμία τῆς Ἐθνικῆς τῆς Ἑπτανήσου ἀποκαταστάσεως, ὄχι μόνον ἦτο ἡ ἀνειδὴς σύμβουλος τῶν ξένων, ὄχι μόνον σκληρῶς καὶ θρασυδείλως κατεβίωκε πάντα ἔκστον ἐκ τῶν Ἑπτανησίων ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ξένον διὰ τῆς διαγωγῆς της καὶ τῶν πολλῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ πιέσεών της, κατήντησε τοσούτῳ μισητὸν ὥστε ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ καὶ δι' ἐκείνας ἀκόμη τὰς πραγματικὰς εὐεργεσίας ἃς εἰς αὐτὸν ἔκαμε.

Καὶ ὁ λόγος εἶναι διότι ἡ διαγωγὴ τῆς κατοχθονίου ταύτης σπείρας ἦτο τοιαύτη, καὶ ἐπὶ τοσούτῳ σκληρὰ κατὰ τοῦ δυστυχοῦς τῆς Ἑπτανήσου λαοῦ, ὥστε ἢ ἐξεμάνη καὶ ἔσφαξε τοὺς ἐπιτοπίους τυραννίσκους του, ἢ ἀπεθαρρύνθη εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ φοβῆται καὶ νὰ τρέμῃ ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἁπλοῦ στρατιώτου ξένου, ἢ δεσποτίσκου τινὸς ἐπιτοπίου.

Μεταξὺ τῆς εὐαρίθμου ταύτης σπείρας κατετάσσετο καὶ ὁ διὰ βόλου ἐκλεχθεὶς Βουλευτὴς κ. Ἐμμ. Κοντολέων, ὅστις καίτοι χωρικός, καίτοι υἱὸς ἑνὸς τῶν πρωτίστων ὀργάνων τῆς γενομένης ἐνταῦθα σφαγῆς τῶν λεγομένων Ἀρχόντων, οὐδὲν ἧσσον προσληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ὡς ὄργανον ἐπιτήδειον πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του, καὶ καταταχθεὶς ὡς ἐκ τούτου εἰς τὴν φάλαγγα τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς ἑνώσεως, καὶ ταύτην καὶ τοὺς ὑπερμάχους αὐτῆς μετὰ πολλῆς ὠμότητος κατεδίωξεν.

Ἐν ὅσῳ, ὦ Βουλευταί, ἡ ριζοσπαστικὴ μερὶς τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ πολυπαθοῦς λαοῦ ἠγωνίζετο, ὁ κύριος οὗτος καθὼ Ἔπαρχος καὶ ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς θέσεσιν ὄργανά του ἦσαν ἀμείλικτοι ἐχθροὶ καὶ διώκται ἀμφοτέρων. Ὅταν ὅμως εἶδον ἐπικειμένην τὴν ἕνωσιν ἐσιώπησαν πρὸς ὀλίγον καὶ ἀνέστειλαν πᾶσαν ἐπίδεσίν των, μὴ τολμῶντες οὔτε τὰς ἀντεθνικὰς ἰδέας των νὰ ἐκφράζωσιν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ οὔτε τὰς κατὰ τῆς πατρίδος των προδοτικὰς ἀπέναντι τοῦ ξένου προθέσεις των νὰ ἐκδηλώσι.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀντεθνικὴ αὕτη σπεῖρα, ἥτις ἐνῷ ὡς εἴπομεν θρασυδείλως ἀπεμακρύνθη τῆς σκηνῆς ἐκ τῆς λύσεως τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ζητήματος—ἐνῷ ἀφῆκε τὴν ριζοσπαστικὴν μερίδα ν' ἀναδεχθῇ ἅπασαν τὴν εὐθύνην τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑπτανήσου—ἀφοῦ ἡ ἕνωσις ἐτελέσθη, καὶ ἤρξατο κανονική τις κατάστασις πραγμάτων, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ σπεῖρα αὕτη ἤλπισε νὰ κορπωθῇ νέον δεσποτισμὸν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ταύτης, συνεκέντρωσε τὰς δυνάμεις της. προσεπάθησε νὰ προσλάβῃ ὀργανόν της αὐτὸν τοῦτον τὸν λαόν, ἵνα πατήσῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου του, καὶ ἀπολαύσῃ νέους καρποὺς ἐκ τῶν νέων εἰδῶν τῶν πιέσεών της.— Ἰδοὺ ἡ σπεῖρα αὕτη ἐκλέξασα ὡς ὄργανον τῆς ἐκτελέσεως τῶν καταχθονίων σχεδίων της τὸν κ. Ἐμμ. Κοντολέοντα, μετεχειρίσθη καὶ ψεύδη, καὶ Ἰουδαϊκοὺς ἀσπασμούς, καὶ χρήματα, καὶ ταπεινὴν δημοκοπίαν καὶ διαφθορὰν, καὶ τὰ ἔτι ὑπάρχοντα εἰς τὰς θέσεις των ὄργανα τῆς παλαιᾶς Κυβερνήσεως ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου.

Τοιαύτη ἐχρημάτισεν ἡ κατοχθόνιος περεία καὶ διαγωγὴ τοῦ κ. Κοντολέοντος καὶ τῶν οὐν αὐτῷ ἀπέναντι τῆς κατὰ τὸ σύνηθες ἀξιοπρεποῦς καὶ ἐντίμουτῶν ριζοσπαστῶν ὑποψηφίων διαγωγῆς.

Ἐξετάσατε, ὦ Βουλευταί, ἀναφρίνατε καὶ θέλετε μάθει, ἐάν εἰς ἕνα καὶ μόνὸν εἶπὸν οἱ κ. κ. Ραπτάκης, Πανάρετος καὶ Ἀρώνης νὰ τοὺς ψηφίσωσιν, ἐνῷ ὁ κ. Κοντολέων καὶ τὰ ὄργανά του ἔτρεχον ὡς μανόμενοι ἔνθεν κακεῖθεν τοῦτον μὲν τῶν πολιτῶν θωπεύοντες, ἐκεῖνον ἀπειλοῦντες, πρὸς τὸν ἄλλον ψευδολογοῦντες, παντοῦ ραδιουργοῦντες καὶ πανταχοῦ τὰ πάντα καταδολιεύμενοι.

Δημοσία ὄργανὸν τοῦ τι, ὁ κ. Ἰούλιος Βαρυπάτης, ἐκήρυττεν ἐκείς τὸ διαμερισμα Λιβαδίου ἰδέας ἀντεθνικὰς ἄνευ συστολῆς ἢ ἐρυθήματος.

Ἀναφανδὸν ἄλλο, ὁ κ. Ἰωάννης Λεβούνης, ἐβίαζε δι' ἀπειλὰν τοὺς πελάτας του νὰ ψηφίσωσιν ἀποκλειστικῶς τὸν κ. Κοντολέοντα.— Μετὰ μεγίστης ἀφελείας ἄλλος ἐκλογεὺς ἐκήρυττεν ὅτι ἐπληρώθη ἵνα ψηφίσῃ ἀποκλειστικῶς τὸν κ Κοντολέοντα—ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ἄλλος ἔθετεν εἰς πλειοδοσίαν τὴν ψῆφον του--πολλοὶ δὲ φιλοπάτριδες ἀπεποιήθησαν τὰς ἀποτελὰς προσφορὰς τῶν ὀργάνων του πρὸς ἐξαγορὰν τῆς συνειδήσεώς των.

Ἐνῷ δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα διεπράχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Κοντολέοντος καὶ τῆς σπείρας του—ἐνῷ πρὸς τούτοις καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ρητὰς τοῦ Ὑπουργείου διατάγας κατεπάτησε καὶ περιεφρόνησε, προσλαβὼν ὡς βοηθόν του συμβολαιογράφος καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ἐκφυόντας τὴν δραστηριότητα τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐτέκτανε τὴν δολίαν πρόθεσιν νὰ παραβιάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν καὶ αὐτὴν λέγουμεν τὴν κάλπην. Ἐνῷ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Γ' διαμερίσματος καταδεικνύεται ὅτι αἱ κάλπαι ἐτέθησαν σῶαι καὶ οὐδὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ὁπὴν τοῦ δοχείου τοῦ ΝΑΙ καὶ ΟΧΙ—ἐνῷ ὁ νόμος περιεφούρησε τὰς κάλπας διὰ τόσων μέσων ἐν τούτοις ὡς ἐκ θαύματος ἠνεῴχθη τὸ κάλυμμα τοῦ σάκκου τοῦ ΝΑΙ εἰς τὴν κάλπην τοῦ κ. Κοντολέοντος, ἁρπάζεται ὁ κρίκος τοῦ ΝΑΙ καὶ τίθεται εἰς τὸ ΟΧΙ καὶ τοῦτο διότι ἐγίνωσκεν ὁ ὑποψήφιος ὅτι ἐπειδὴ ἤθελε λάβει ἀπόλυτον καταψήφισιν εἰς τὸ διαμέρισμα ἐκεῖνο, κλειομένης τῆς ὁπῆς διὰ τοῦ κρίκου τούτου καὶ μὴ εἰσερχομένων τῶν σφαιριδίων, ἑπομένως συσσωρευομένων τούτων, νὰ ἁρπάζωνται ὅτ' ἄλλου συνεννοημένου ὀργάνου του καὶ νὰ ρίπτωνται εἰς τὸ ΝΑΙ.

Λεπτὴ ἡ καταδολίευσις, ἀλλ' ἡ Θεία Πρόνοια ἤτις τοιαύτας πράξεις δὲν ἀνέχεται, ἐσκότισε τὸν νοῦν τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας, ἐκόντεινε τοὺς δακτύλους αὐτῶν καὶ μολονότι ἐν τῇ ταχύτητι ἤρπαζον τὰς ψήφους τὰς μενούσας ἐπὶ τῆς ὁπῆς τοῦ σάκου τοῦ ΟΧΙ καὶ ἔρριπτον αὐτὰς εἰς τὸ ΝΑΙ. δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα τοῦ χρόνου τῆς παρανόμου ἐργασίας των, νὰ ἁρπάσωσι καὶ τὸν κρίκον, ὅστις ἔμεινεν ὡς σύμβολον καὶ ἀπόδειξις τῆς παρανομίας καὶ δολιότητός των καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Λιβαδίου εὑρέθη εἰς τὴν κάλπην τοῦ αὐτοῦ ὑποψηφίου ὁ κρίκος τοῦ ΝΑΙ ἑτοιμόρροπος, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν παρετηρήθη κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ οὕτω δὲν ἐσημειώθη εἰς τὰ πρακτικά.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς εἴπομεν δὲν εἶναι αὐτὴ μόνη ἡ παράνομος πρᾶξις των, ἀλλὰ καὶ ἡ δωροδοκία, ὁ προτείνων τὴν ἔνστασιν τῆς ἀκυρότητος τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κοντολέοντος προσήγαγεν ἔγκλησιν ἐνάντιον τῆς Ἀστυνομίας ἵνα τιμωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 237 καὶ 238 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ἑπτανησιακοῦ Ποινικοῦ Κώδηκος ἔχοντος ὡς ἕπεται:

237.— Ὁ ὑποψήφιος ὁ δι' ἐπαγγέλματος ἢ θέσεως δοθείσης ἢ προμηθευθείσης διὰ χρημάτων ἢ ἐμπορευσίμων πραγμάτων, ἐχόντων χρηματικὴν ἀξίαν, ἢ δι' ὑποσχέσεως ἐπαγγέλματος ἢ θέσεως, χρημάτων ἢ πραγμάτων τῆς μνησθείσης φύσεως, περιποιήσας αὐτός, ἢ δι' ἄλλου εἰς ἑαυτόν. ἢ εἰς ἄλλον τὴν ψῆφον ἐκλογέως τινός, ἢ συνεργήσας ὥστε ὅλλος νὰ μὴν ἀπολούσῃ τὴν ψῆφον ταύτην, εἶναι ἔνοχος τοῦ κακουργήματος τῆς ἐριθείας.

238.— Ἡ ἐριθεία τιμωρεῖται μὲ γενικὴν ἀπαγόρευσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κατὰ πρῶτον βαθμὸν καὶ μὲ πρόστιμον 10 μέχρι 30 στερλινῶν λιτρῶν. Ἂν δὲ οἱ ἐκλογεῖς τοὺς ὁποίους τις ἐδωροδόκησεν ἢ ἐπροσπόθησε νὰ δωροδοκήσῃ εἶναι δύο ἢ πλείονες, δι' ἕκαστον ἐκλογέα ἐκτὸς τοῦ πρώτου τὸν ὁποῖον ἐδωροδόκησεν ἢ προσεπάθησε νὰ δωροδοκήσῃ, τὸ πρόστιμον αὐξάνεται ὁπὸ δύο μέχρι πέντε στερλινῶν.

Τῇ βάσει λοιπὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ κ. Κοντολέων θέλει καταδικασθῇ ἀπὸ τοῦ Κακουργοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 44, εἰς διὰβίου ἀπαγόρευσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἑπομένως καὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ ὁ κ. Κοντολέον ἐπέτυχε ψῆφους δι' ἀπειλὰν καὶ δι' ἐριθείας. Ἐπειδὴ προσέτι ὄργανα αὐτοῦ κατεδολιεύθησαν τὴν ἐν τρίτῳ διαμερίσματι κάλπην του, ἀνοίξαντα βιαίως τοὺς σάκκους τῶν σφαιριδίων καὶ ρίψαντα σφαιρίδια ἐκ τοῦ ΟΧΙ εἰς τὸ ΝΑΙ, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς εὑρέσεως τοῦ κρίκου ἐπὶ τοῦ σάκκου τοῦ ΟΧΙ εἰς τὴν κάλπην, ἐξαιτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς του.

Ἐὰν δὲ οἱ λόγοι οὗτοι δὲν πείθωσι τὴν Βουλὴν ὅπως τὴν ἀκυρώσῃ, παρακαλεῖ ὁ ἀναφερόμενος ν' ἀναστείλῃ τὴν ἀπόφασίν της ἕως οὗ τὸ Κακουργοδικεῖον ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσαπτομένης αὐτῷ καὶ εἰσέτι ἐκκρεμοῦς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ ἐριθείᾳ.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παρεβλάσθη ὁ Νόμος ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γ' Διαμερίσματος καθόσον ἐσυγχώρει τὴν εἴσοδον εἰς ὅπαντας ἀνεξαιρέτως, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν ἐκλογῶν, πρὸς δὲ ἐντὸς αὐτῆς συγχρόνως ἦσαν καὶ ὑποψήφιοι καὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἀναπληρωταί. Ἑπομένως αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω διαμερίσματι ἐνεργηθεῖσαι πράξεις, ἐξελέγχονται ἄκυροι, ὡς ἀπαυγασμα ἐνεργείας παρανομιῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀνωτέρω δύναται ἡ Βουλὴ νὰ διατάξῃ εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνάκρισιν.

Κύθηρα τῇ 23 Μαΐου 1865

(Ὑπ.) Παναγιώτης Φαρδουλῆς τοῦ Ἀναργύρου.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ 1902

Καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι τὰ κείμενα τῶν ἐγγράφων ἅτινα χαρακτηρίζουν κατὰ τόσον ἀριστουργηματικὸν καὶ παραστ

νηγωνίζοντο τὰ διπλοψηφίσματα καὶ αἱ ἀπειλαί, καὶ οἱ ἐκβιασμοὶ καὶ αἱ νοθεῖαι, τὴν διαφθορὰν διὰ τοῦ χρήματος τῶν συνειδήσεων τῶν ψηφοφορούντων.

Βάσει τῶν κειμένων αὐτῶν ἀποτελεῖ ἡ συζήτησις κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 27 Ἰανουαρίου 1903, τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη καὶ ὁ «Κυθήριας», καθ' ἣν καὶ ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τῶν Κυθήρων τοῦ 1902, καὶ ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς καὶ ὡς αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰ πρακτικὰ τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς (Περ. ΣΤ'. Σύν. Α'. 1902—1903, σελ. 132):

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 17 - 1 - 27. 1903

(Προεδρεύοντος τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου Ε. Τσαρλαμπᾶ)

ΕΚΛΟΓΗ ΚΥΘΗΡΩΝ

(Ἀναγινώσκεται ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος)

Π. Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ: Παρὰ τοῦ Γραμματέως ἠκούσα, ὅτι ἐν τῷ προ ἐξελεγκτικῷ τμήματι ἐπεβλήθησαν ἔγγραφοι ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων...

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ: Σήμερον ὑπεβλήθησαν.

Π. Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ... παρὰ τοῦ ἀποτυχόντος βουλευτοῦ κ. Λογοθέτου. Θὰ παρεκάλουν τὸν κ. Πρόεδρον νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἐνστάσεις αὐταί.

Γ. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ: Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ τοῦτο.

Π. Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ: Ὑπεβλήθησαν πρὸς ἡμᾶς ἐνστάσεις καὶ πρέπει νὰ γνωρίζομεν τί λέγουσιν, ὅπως δώσωμεν δικαίαν ψῆφον. Εἰς τὸ τμῆμα τὸ ἐκδικάσαν τὴν ἐκλογὴν ταύτην δὲν παρεκαθήμην καὶ ἐγώ, ὥστε νὰ γνωρίζω τι περὶ αὐτῶν. Πρέπει λοιπὸν νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ περὶ τίνος πρόκειται. Πρὸς τοῦτο δ' ἔχετε ὑποχρέωσιν κ. Πρόεδρε, ν' ἀναγνώσετε τὰς ἐνστάσεις.

Ν. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ: Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ κ. βουλευτὴς Κορινθίας οὔτε πρέπον εἶναι οὔτε σύμφωνον πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς. Ἐὰν θέλῃ ὁ κ. βουλευτὴς νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν πρότερον, ἂς προτείνῃ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τῆς ἐκλογῆς ταύτης, νὰ προβῶμεν δὲ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἄλλων ἐκλογῶν διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζητε τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς. Ἐνστάσεις δὲ διὰ τοιούτου τρόπου ὑποβαλλόμεναι δὲν δύνανται ν' ἀναγνωσθῶσιν, ἀλλὰ δέον νὰ τυπωθῶσι καὶ νὰ διανεμηθῶσι πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτάς. Ἐὰν λοιπὸν νομίζετε, ὅτι ἔχετε ἀνάγκην νὰ συζητήσητε, αὐτὴ εἶνε ἡ ὁδὸς ἣν πρέπει ν' ἀκολουθήσητε. Ἄλλως πρέπει νὰ προχωρήσωμεν· Ἐρωτήσατε κ. Πρόεδρε τὴν Βουλήν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ζητεῖ τις τὸν λόγον;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ: Ὄχι.

Π. Δ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ: Νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις.

Φ. ΜΟΣΧΟΛΑΔΣ: Δὲν ἐγένετο ποτὲ αὐτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οἱ παραδεχόμενοι τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Κυθήρων παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσιν. (Ἐγείρονται οἱ περισσότεροι). Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων τοὺς κυρίους Σ. Ε. Στάην καὶ Διονύσιον Καλούτσην». Μεθ' ὃ ἡ βουλὴ ἐπελήφθη τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας.

Τί λοιπὸν προκύπτει ἐκ τοῦ κειμένου αὐτοῦ; Προκύπτει τὸ γεγονὸς ὅτι πράγματι ἡ ἐκλογὴ τοῦ 1902 τῶν Κυθήρων ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐκείνην. Ἀλλὰ κατὰ τίνα τρόπον καὶ ἀπὸ ποίους βουλευτὰς ἐπεκυρώθη;

Ἐπεκυρώθη ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς οἱ ὁποῖοι, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς γενομένης μεταξὺ των συζητήσεως, ἰδέαν δὲν εἶχον περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ὑποβληθεισῶν ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἀποκαλυπτικοτάτων ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων.

Ἤρκεσεν ὁλίγος κανονισμὸς τῆς Βουλῆς καὶ οἱ δικολαβισμοὶ τοῦ Μπουφίδη φίλου τοῦ Στάη, διὰ ν' ἀρνηθῇ ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ν' ἀκούσῃ τὰ αἴσχη τὰ ὁποῖα διεπράχθησαν, ὅπως καὶ τὸ κατωτέρω θ' ἀποδείξωμεν, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκείνην τῶν Κυθήρων.

Εἰς μάτην ἕνας εὐσυνείδητος ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, ὁ Πετρίδης ἔλεγεν ὅτι: «Πρέπει νὰ γνωρίζομεν τί λέγουσιν αἱ ἐνστάσεις, ὅπως δώσωμεν δικαίαν ψῆφον... Πρέπει νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ περὶ τίνος πρόκειται». Καὶ ἡ Βουλὴ οὐδέποτε τὸ ἔμαθε, διότι «δὲν ἦτο πρέπον» κατὰ τὸν Μπουφίδην, νὰ τὸ μάθῃ!

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔδρα ἡ συνταχοῦ παροῦσα, καὶ εἰς τὴν Βουλὴν φυσικά, πολιτικὴ φαυλοκρατία τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἤτις ἑπτὰ ἔτη βραδύτερον, ἀφοῦ διέφθειρε τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι, ἠνάγκασε τὸν στρατὸν καὶ τὴν ἀδιάφθορον μερίδα τοῦ Ἔθνους νὰ κάμουν τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί ἤτις ἔδωκεν εἰς τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον τὰ μέσα νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ κατόπιν ἔνδοξα μεγαλουργήματα.

Ἂς ἴδωμεν ἤδη ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναγνωσθείσης ὑπὸ τοῦ Γραμματέως εἰς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως τοῦ ΣΤ' τμήματος αὐτῆς τὴν ὁποίαν καὶ ὁ «Κυθήριος» ἐπεκαλέσθη πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἔχει ὡς ἀκολούθως, ὅπως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, Περίοδος ΙΣΤ' Σύνοδος Δ' καὶ ἔκτακτος, 1902—1903, σελ. 18.

Ἀριθμ. 51

ΕΚΛΟΓΗ ΚΥΘΗΡΩΝ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ ΣΤ' Τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν 19 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν Μην π.μ. πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων,

Λαβὸν ὑπ' ὄψει, κλπ.

Ἀκοῦσαν

τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν, κλπ.

"Οτι οἱ ὡς διπλοψηφισάντες ἐν τῷ Α' καταλόγῳ ἀναφερόμενοι κατόπιν ἐρεύνης ἀποδεικνύεται ὅτι ἀνακριβῶς φέρονται ὡς τοιοῦτοι καθότι οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ, εἰσὶν ἐκλογεῖς ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ τοῦ Δήμου Κυθηρίων, ἀλλ' ἕνεκεν ἀπροσεξίας ἐκ μέρους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος καθήκοντα γραμματέως καὶ μὴ ἐπισταμένης ἐρεύνης ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἀνεγράφοντο ὡς δικαιωματικῶς καὶ νομίμως ψηφοφορεῖν ὑπ' ἀριθμοὺς ἄλλων ψηφισάντων.

"Οτι τὰ ἐν τῷ Β' καὶ Γ' καταλόγῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα δὲν ἀποδεικνύεται ποσῶς ἐκ τῶν Πρακτικῶν ἢ ἐξ ἄλλων σχετικῶν ἐγγράφων, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλως ὅτι ἐψήφισαν ἀντ' ἄλλων ἢ ὅτι εἶχον ἀποβιώσει.

"Οτι δὲν εἶναι ἄλλως τε βέβαιον ὅτι τὰ ἐν τοῖς εἰρημένοις καταλόγοις ἀναφερόμενα πρόσωπα ἐψήφισαν ὑπὲρ τῶν Σ. Στάη καὶ Δ. Καλούτση.

"Οτι καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ προβληθεῖσαι ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐνστάσεις εἰσὶν ἀνυπόστατοι καὶ ἀναπόδεικτοι.

Διὰ ταῦτα

Προτείνει παρωρφεῖ τὴν ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς νομίμου βουλευτοῦ τοῦ κ. Σ. Στάη. Διὰ ψήφων δὲ 10 κατὰ 6 ἐπιφυλακτικῶν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς νομίμου βουλευτοῦ τοῦ κ. Λιον. Καλούτση.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19η Δεκ)ρίου 1902

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Εἰσηγητὴς
Ι. Ζωγράφος Κ. Γεράκης

Τὰ Μέλη

Δ. Νίκας, Β. Μαστραπᾶς, Κ. Φιλιππίδης, Ι. Βρατσάνος, Α.Γκράβας, Κ. Γκότσης, Δ. Βενιζέλος, Δ. Ι. Κωτσάνος, Κ. Κρίτσας, Ν. Παπαλέξης, Ν. Μαρκέτης, Ι. Βρυώνης ἐπιφυλακτικός, Δ. Ἀβέρωφ ἐπιφυλακτικός, Θ. Βελιανίτης ἐπιφυλακτικὸς ὡς πρὸς τὸν κ. Καλούτσην, Χρ. Ἀρμῆς ἐπιφυλακτικὸς ὡς πρὸς τὸν κ. Καλούτσην.

Τί λοιπὸν ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς παραθέσεως καὶ τοῦ ἀνωτέρω κειμένου; Ἁπλούστατα. Ὁμολογεῖται δι' αὐτοῦ — διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ ἄλλως — ὅτι ὅσα κατηγγέλθησαν ὅτι συνέθησαν: «ἦσαν ἀποτέλεσμα ἀμροσείας ἐκ μέρους τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος καθήκοντα γραμματέως, δι' ὃ καὶ μὴ ἐπισταμένης ἐρεύνης ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἀνεγράφοντο ὡς δικαιωματικῶς καὶ νομίμως ψηφοφορεῖν ὑπ' ἀριθμοὺς ἄλλων ψηφοφορησάντων».

Καὶ ἰδοὺ πῶς ἀπαντεῖν ἐπὶ τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν τοῦ Εἰσηγητοῦ οἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνιστάμενοι εἰς τὰς κατατεθείσας ἐνστάσεις των. Ἀξίζει ἡ παράθεσις αὐτῶν ἐνταῦθα διότι ρίπτουν ἄπλετον φῶς εἰς τὰς χρησιμοποιηθείσας φαύλους πολιτικὰς μεθόδους τοῦ Σπυρίδωνος Στάη καὶ τῶν συνεργατῶν του πρὸς πολιτικὴν ἐπικράτησιν.

«Τῇ ἀληθείᾳ — λέγουν οἱ ἐνιστάμενοι — εὑρίσκεται τις εἰς διπλοκολον θέσιν, μὴ δυνάμενος νὰ κατανόήσῃ ἂν ἐπιτρέπεται ἀπροσεξία καὶ ἐπιπολαιότης κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὑψίστου δικαιώματος τοῦ Ἕλληνος πολίτου.

»Ἀλλὰ βεβαίως ὅταν ἔχωμεν τὸ δεδομένον ὅτι καὶ τὰ τυχὸν σφάλματα τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἀντὶ ἀληθείας παραλαμβάνονται, δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν καὶ ὅτι δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὸ ξηρὸν γράμμα τῶν καταλόγων τούτων, καὶ ἐνεργήσωσι τὴν σιωπηρὰν διόρθωσιν ἐν ἡμέρᾳ ἐκλογῆς οἱ κ. Στάης - Καλούτσης ἐν συμπράξει μετὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Οὐδὲ δύναται τις νὰ παραδεχθῇ μετὰ λόγου ὅτι ἐπιτρέπεται τὸ αὐτὸ σφάλμα νὰ ἐπαναληφθῇ οὐχὶ δίς ἢ τρίς ἢ τετράκις, ἀλλὰ πλειστάκις. Ἐπὶ παραβάσει ρητῶν διατάξεων τοῦ νόμου, ὅστις, ὅσον δήποτε σκληρὸς καὶ ἂν εἶνε, εἶνε πάντοτε νόμος, κατὰ τὸ γνωστὸν νομικὸν ἀξίωμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀποτελούντων τὸ ΣΤ' Τμῆμα τῆς Βουλῆς νομομαθῶν.

»Ἀλλ' ἐξετάσωμεν ἡμεῖς ἂν πράγματι οἱ ὡς διπλοψηφισάντες φερόμενοι εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ὑπεβάλομεν ὑπάρχουσι πράγματι ἐγγεγραμμένοι δίς ἢ τρίς εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον καὶ δὲν ἐψήφισαν οἱ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐγγεγραμμένοι πολλάκις.

»Διότι ὁ κ. Εἰσηγητὴς — ἴσως καθ' ὑπόδειξιν τοῦ κ. Στάη — ἐξή λεγξε πράγματι καὶ εὗρε δύο ἢ τρία ὀνόματα ἀναγεγραμμένα πλέον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀνεζήτησε νὰ ἴδῃ ἂν οἱ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρονομικὸν ὄνομα ψηφίσαντες ἐψήφισαν ἅπαξ μόνον ἢ περισσοτέρας φοράς.

Ὁ κ. Εἰσηγητὴς ἐσημείωσεν ἐν τῷ ὑφ' ἡμῶν ὑποβληθέντι καταλόγῳ τῶν διπλοψηφισάντων κλπ. ὅτι ὁ ὑπὸ τὸν αὐξ. ἀριθ. ἐκλογικοῦ καταλόγου 258 φερόμενος ὡς ψηφίσας Καλλίγερος Γεώργιος Ἰωάννης ἐν μὲν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 301 εἰς δὲ τὸ Β' ὑπ' ἀριθ. 547 μὲ ἡλικίαν 32 ἐτῶν εἶνε ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐκλογ. καταλόγῳ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 1036 καὶ ἑπομένως κατὰ λάθος ἢ ἐπιτροπὴ ἀντὶ νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου καὶ τὸν δεύτερον! διέγραψε δίς τὸν πρῶτον. Ἀλλὰ κ. Εἰσηγητά, ὁ ὑπὸ τὸν ἀριθ. ἐκλογικοῦ καταλόγου 1086 εἶνε 79 ἐτῶν καὶ πρὸ πολλοῦ μετέστη εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Καὶ ἵνα ἀμυδρὰν εἰκόνα παραθέσωμεν εἰς τὴν Βουλήν, παραθέτομεν πολλοστημόριον τῶν διπλοψηφισάντων.

Οὕτω ὁ ὑπ' ἀριθ. 2108 ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Ἀλοΐζος Μύρων Γεώργιος ἐψήφισεν ὑπ' ἀριθ. 773 καὶ 851 πρακτικοῦ ἐκλογῆς τοῦ Α' Τμήματος.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1658 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ ἐγγεγραμμένος Καλλίγερος Παναγιώτης Ἰωάννης ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. πρακτικοῦ ἐκλογῆς 516 καὶ 779.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1658 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Κασιμάτης Ἔμμ. Ἀνδρέας ἐψήφισεν ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς Α' Τμήματος 751 καὶ Β' Τμήματος 43.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1830 τοῦ ἐκλογ. καταλ. ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος μὲ ἡλικίαν 93 ἐτῶν Καστρίσος Κοσμᾶς Νικόλαος ἐψήφισεν ἐν τῷ Β' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 88 καὶ 141.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1602 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Καρύδης Νικόλαος Ἰωάννης ἐψήφισεν ὑπ' αὐξ. ἀρ.θ. πρακτ. ἐκλογῆς Α' Τμήματος 222 καὶ Β' Τμήματος 243.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. ἐκλογ. καταλ. 1962 ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Λουράντος Ἔμμ. Φραγκίσκος ἐψήφισεν εἰς τὸ Β' Τμῆμα ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 174 καὶ 199.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 566 τοῦ ἐκλογ. καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Μαρέντης Ἀπόστ. Παναγιώτης ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 438 καὶ 634.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 1692 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Μαλάνος Κωνσταντ. Γεώργιος μὲ ἡλικίαν 26 ἐτῶν, ἐψήφισεν ἐν μὲν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. πρακτ. ἐκλογ. 305, ἐν δὲ τῷ Β' Τμήματι ὑπ' ἀρ.θ. 269.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 449 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Λεβοόνης Νικόλαος Γεώργιος μὲ ἡλικίαν 36 ἐτῶν ἐψήφισεν ἐν μὲν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' ἀριθμ. πρακτικοῦ ἐκλογῆς 980, ἐν δὲ τῷ Β' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. 283. Οὗτος τυγχάνει γενοικάδελφος τοῦ κ. Καλούτση καὶ εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ κ. Στάη, εἶνε δὲ δικηγόρος.

Ὁ ὑπ' ἀριθ. 76 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου Βενέρης Παν. Γεώργιος ἐτῶν 84 καὶ μὴ ὑπάρχων ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 361 καὶ 707.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 745 ἐκλογικοῦ καταλόγου ἅπαξ ἐγγεγραμμένος Στρατηγὸς Παν. Δημήτριος ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 149 καὶ 255.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 1112 τοῦ ἐκλογ. καταλόγου ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Σάμιος Ἀνδρ. Παναγ. ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 337 καὶ 409.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 1654 ἐκλογ. καταλ. ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος Φατσέας Φραγ. Παν. ἐψήφισεν ἐν μὲν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθ. πρακτ. ἐκλογῆς 966 ἐν δὲ τῷ Β' Τμήματι ὑπ' ἀριθ. 95.

Ὁ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. ἐκλογ.καταλ. 896 Φατσέας Παναγ. Ἰωάννης ἅπαξ μόνον ἐγγεγραμμένος ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' Τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς 469 καὶ 553 κλπ. κλπ.

Ἀλλ' οὐχὶ μόνον οἱ ἅπαξ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐψήφισαν διὰ ἄλλα καὶ οἱ δυνάμει ἀποφάσεως διαγραφέντες ἐψήφισαν ὡς ὑπὸ τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν 2382 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἐγγεγραμμένος Ἀνδρόνικος Στέφανος Γεώργιος κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων τῆς Ἐπαρχίας Κυθήρων, τῷ φυλασσομένῳ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἀστυνομικῶν σημείωσιν ἐψήφισεν ἐν τῷ Α' τμήματι ὑπ' ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς 749.

Ἀλλ' εἰς τοὺς πλέον ἢ ἅπαξ ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἀλλὰ καὶ ψηφίσαντας κατ' ἐπανάληψιν ἐστὶν ὁ λαβύρινθος ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιέπλεξεν ὄντως τὸν κ. Εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος ὁ κ. Σ. Στάης, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δώσῃ καὶ μίτον Ἀριάδνης.

Καὶ λοιπόν:

Εὕρηται ἀναγεγραμμένος ὁ Βενέρης Παναγ. Γεώργιος ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. ἐκλογ. καταλόγου 76 μὲ ἡλικίαν 84 ἐτῶν καὶ ὑπ' ἀριθμ. 106 μὲ ἡλικίαν 56 ἐτῶν. Ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὅμως ἐκλογῆς τοῦ Α' τμήματος φαίνεται ψηφίσας ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποθανὼν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μὲ ἡλικίαν 84 ἐτῶν ὑπ' ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς 361 καὶ 707.

Ὁ Κασιμάτης Παν. Γεώρ. ἀναγράφεται μὲν ἐν τῷ ἐκλογ. καταλόγῳ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 303 καὶ 317 ἀλλ' ἐψήφισεν ἀπ' ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς Α' τμήματος 428—426 καὶ 416.

Ὁ Κασιμάτης Ἰωάν. Γεώργ. ἀναγράφεται ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 216 μὲ ἡλικίαν 51 ἔτους καὶ 2268 μὲ ἡλικίαν 22 ἐτῶν, ἐψήφισε δὲ εἰς τὸ Α' τμῆμα ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς 51 καὶ 938 ὁ μὲ ἡλικίαν 51 ἔτους, καίτοι ἀποδημῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ Καλλίγερος Γεώργ. Ἰωάννης; ἀναγράφεται ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ὑπ' αὐξ ἀριθμ. 258 μὲ ἡλικίαν 32 ἐτῶν καὶ ὑπ' ἀριθμ.1086 μὲ ἡλικίαν 79 ἐτῶν ἀποθανὼν πρὸ πολλοῦ ἐψήφισεν δὲ ἐν τῷ Α' τμήματι ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. πρακτ. ἐκλογῆς 311 καὶ 546 ὁ μὲ ἡλικίαν 32 ἐτῶν ἀναγεγραμμένος.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐψήφισαν κατ' ἐπανάληψιν οἱ: Ἀν. Π. Καλλίγερος, Ἰωάν. Ἐμ. Καλλίγερος, Παν. Γ. Καλλίγερος, Ἰωάν. Ν. Κασσιμάτης, Παν. Γεωρ. Κασιμάτης, Ἔμμ. Ι. Κασιμάτης, Ἰωάν. Κοσ. Πετρόχειλος, Παν. Γ. Πετρόχειλος, Ἔμμ. Π. Σεμιτέκολος, Γεώρ. Ι. Φατσέας, Νικ. Π. Φατσέας, Νικ. Ι. Φατσέας κλπ.

«Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσει τοῦ τμήματος ἀναγράφεται ὅτι αἱ ἐν Β' καὶ Γ' καταλόγῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα δὲν ἀποδεικνύεται ποσῶς ἐκ τῶν Πρακτικῶν ἢ ἐξ ἄλλων σχετικῶν ἐγγράφων ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλως ὅτι ἐψήφισαν ἀντ' ἄλλων ἄλλων ἢ ἂν ἀπεδήμουν ἢ ὅτι εἶχον ἀποβιώσει».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως τοῦ Τμήματος ἰδοὺ πῶς ἀπαντοῦν οἱ ἐνιστάμενοι καὶ ποῖα στοιχεῖα παραθέτουν **ληφθέντα ἐκ τῶν ἐπιμήμων πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς.**

«Ἡ δικαιολογία αὕτη τῆς ἐκθέσεως πόρρω, λέγουν, ἀπέχει τῆς πραγματικότητος, ἀφοῦ ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὸ τμῆμα τῆς Βουλῆς καταλόγῳ φαίνεται καθαρῶς καὶ ὡρισμένως ὅτι ὁ Α ἐψήφισεν μὲ αὔξοντα ἀριθμ. Μητρῴου ἀρρένων καὶ ἐκλογικοῦ καταλόγου ὑφ' ὃν εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐκλογεὺς ψηφίσας ἤδη, ἐνῶ ὁ Α ἢ δὲν εἶναι ἐκλογεὺς ἢ ἔχει ψηφίσει ἀλλαχοῦ ἰδίῳ ὀνόματι.

Οὕτω ἐπὶ παραδείγματι καὶ πρὸς πίστωσιν μόνον τῆς ἀληθείας τῶν ἐνστάσεών μας:

Ἐν ἀριθμῷ 21 τοῦ Πρωτοκ. ἐκλογῆς Α' τμ. φέρεται ψηφίσας ὁ Βενέρης Ἰωάννης Γεώργιος δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθμ. ἐκλογικοῦ καταλόγου 65 ἐνῶ εἶναι ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθμ. 2029 καὶ ἀποδημεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐψήφισεν ἰδίῳ ὀνόματι ὑπ' ἀριθμ. 314 πρακτ. ἐκλογῆς, ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν δὲ 65 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου εἶναι ἐγγεγραμμένος ὁ Βαρυπάτης Ἰωάννης Γεώργιος ἀποθανὼν πρὸ πολλοῦ.

Ἐν ἀριθ. 455 τοῦ πρωτοκ.ἐκλογῆς Α' Τμήματος φέρεται ψηφίσας ὁ Τρσβασάρος Σπυρίδων Ἰωάννης, δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. ἐκλογ. κατάλ. 721, ἐνῶ εἶνε ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθμ. 821, καὶ ὑπὸ τὸν ἀριθ. 721 εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ πρὸ πολοῦ ἀποθανὼν Στάθης Κυριάκος Θεόδωρος.

Ἐν πρωτοκόλλῳ ἐκλογῆς Α' Τμήματος ὑπ' ἀριθ. 26 φέρεται ψηφίσας ὁ οὐδαμοῦ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἐγγεγραμμένος Πετρόχειλος Δημ. Θεόδ. ὡς δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. ἐκλογικοῦ καταλόγου 783, ἐνῶ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ Στάθης Λεων. Δημήτριος.

Ἐν πρωτ. ἐκλογῆς Α' Τμήματος ὑπ' ἀριθ. 92 φέρεται ψηφίσας ὁ οὐδαμοῦ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἐγγεγραμμένος Σάμιος Γεώργιος Κοσμᾶς ὡς δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. ἐκλ. καταλόγου 788, ὑφ' ὃν εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ Στάθης Παναγ. Ἰωάννης ψηφίσας ὑπ' ἀριθ. πρακτικοῦ 94 Α' Τμήματος.

Ἐν ἀριθ. 654 πρακτ. ἐκλογῆς φέρεται ψηφίσας ὁ οὐδαμοῦ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἐγγεγραμμένος Χάρος Νικόλ. Ἀνδρέας ὡς ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. 918 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἐνῶ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσας εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν Χάρης Νικόλ. Ἀνδρέας.

Ἐν ἀριθ. πρωτοκ. ἐκλογῆς 158 φέρεται ὡς ψηφίσας ὁ οὐδαμοῦ τοῦ ἐκλογ. καταλόγου ἐγγεγραμμένος Καλλίγερος Γεώργ. Μιχαὴλ ὡς δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 1218 τοῦ ἐκλογ. καταλόγου εἰς ὃν εἶνε ἐγγεγραμμένος ὁ Κεντρώτης Κων. Γεώργιος.

Ἐν ἀριθ. 79 πρωτ ἐκλογῆς τοῦ Α' Τμήματος φέρεται ὡς ψηφίσας ὁ 15ῳ ὀνόματι ἀλλαχοῦ ψηφίσας Κασιμάτης Παναγ. Νικολάου ἐγγεγραμμένος ὑπ' αὐξ. ἀριθ. ἐκλογικοῦ καταλόγου 301, ὡς δήθεν ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. ἐκλογ. καταλόγου 1224, ἐνῶ ὑπὸ τοῦτον εἶνε

σπεῖρα ἀνθρώπων Ἑπτανησίων ὄχι μόνον ἦτο πολεμία τῆς ἐθνικῆς τῆς Ἑπτανήσου ἀποκαταστάσεως, ὄχι μόνον ἦτο ἀνειδὴς σύμβουλος τῶν ξένων, ὄχι μόνον σκληρῶς καὶ θρασυδείλως κατεδίωκεν πάντα ἕκαστον ἐκ τῶν Ἑπτανησίων ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ξένον διὰ τῆς διαγωγῆς της καὶ τῶν πολλῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ πιέσεών της, κατήντησε τοσούτῳ μισητὸν ὥστε ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ καὶ δι' ἐκείνας ἀκόμη τὰς πραγματικὰς εὐεργεσίας ἃς εἰς αὐτὸν ἔκαμε.

«Μεταξὺ τῆς εὐαρίθμου ταύτης σπείρας κατετάσσετο καὶ ὁ διὰ δόλου ἐκλεγεὶς βουλευτὴς κ. Ἐμμ. Κοντολέων χάριν τοῦ ὁποίου αὕτη μετεχειρίσθη καὶ ψεῦδη, καὶ Ἰουδαϊκοὺς ἀσπασμοὺς, καὶ χρήματα, καὶ ταπεινὴν δημοκοπίαν καὶ διαφθοράν, καὶ τὰ ἔτι ὑπάρχοντα εἰς τὰς θέσεις των ὄργανα τῆς παλαιᾶς Κυβερνήσεως ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου.

«Καὶ ἐνῶ οἱ ριζοσπάσται ὑποψήφιοι Ἀρώνης, Πανάρετος, Ραπτάκης οὐδέναν ὑπεχρέωσαν νὰ τοὺς ψηφίσῃ, ὁ κ. Κοντολέων καὶ τὰ ὄργανά του ἔτρεχον ὡς μαινόμενοι ἔνθεν κακεῖθεν, τοῦτον μὲν τῶν πολιτῶν θωπεύοντες, ἐκεῖνον ἀπειλοῦντες, πρὸς τὸν ἄλλον ψευδολογοῦντες, παντοῦ ραδιουργοῦντες καὶ πανταχοῦ τὰ πάντα καταδολιευόμενοι.

«Δημοσίᾳ ὄργανον του τι, ὁ κ. Ἰούλιος Βορυράτης, ἐκήρυττεν εἰς τὸ διαμέρισμα Λιβαδειοῦ Ἰδέας ἀντεθνικὰς ἄνευ συστολῆς ἢ ἐρυθήματος.

«Ἀναφανδὸν ἄλλο, ὁ κ. Ἰωάν. Λεβούνης, ἐβίαζε δι' ἀπειλῶν τοὺς πελάτας του νὰ ψηφίσωσιν ἀποκλειστικῶς τὸν κ. Κοντολέοντα».

ΚΑΙ ΜΕΤΑ 37 ΕΤΗ

Τί ὡραῖα πράγματι εἰκὼν ἐποχῆς εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν μετὰ τὴν ἕνωσιν ἡ νῆσος μας μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ζήσῃ εὐτυχεστέρα! Καὶ ποίαν πικρίαν καὶ ἀπαυγοήτευσιν ἐδοκίμαζον ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ριζοσπάσται οἵτινες ἠγωνίσθησαν καὶ ἐταλαιπωρήθησαν μέχρις οὗ ἐπιτύχουν νὰ ἐπαναφέρουν τὰς ἐπτὰ ἀδελφὰς νήσους εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος! Καὶ τί ὡραίαν κληρονομίαν ἀφῆκαν οἱ Βαρυπάτριδες καὶ οἱ Λεβούνηδες εἰς τὰ τέκνα των!

Τρεῖς κοντὰ ἐπτὰ ἔτη βραδύτερον, εἰς τὰς ἐν Κυθήροις βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1902, ὁ γυναικάδελφος τοῦ Δ. Καλούτση Λεβούνης Νικόλαος Γεώργιος ἄπαξ ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθμ. 449 εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἐψήφισεν δὶς εἰς μὲν τὸ Α' τμῆμα ὑπ' ἀριθμ. πρακαιοῦ ἐκλογῆς 980, εἰς δὲ τὸ Β' τμῆμα ὑπ' ἀριθμ. 238.

Ἀπὸ τοιούτων εἴδους ἀνθρώπους, νοθευτὰς ἀσυνειδήτους τῆς θελήσεως τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν πολιτικῶν του ἀντιπροσώπων, ἐξεπήδησαν βραδύτερον οἱ νεκροθάπται εἰς τὸν Σαγγάριον τῆς Μικρασιατικῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο ὅμως καὶ ἡ μνήμη των εἶνε συνδεδεμένη μὲ τὴν κατάραν τοῦ Ἔθνους.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Ἤδη μὲ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν τῆς νήσου, καὶ ἰδίως τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Πελαγίας, ὁπότε ἡ φθορὰ τῶν αὐτοκινήτων μειοῦται εἰς τὸ ἐλάχιστον, κρίνωμεν σκόπιμον νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν αὐτοκινήτων ὅπως μειώσουν τὰ κόμιστρα. Τοῦτο θὰ ἦτο ἐπωφελὲς ὄχι μόνον δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ταξειδιώτας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τόπον γενικῶς. Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κόσμου μὲ χαμηλὰ ἀμαξαγώγια, τώρα μάλιστα ποὺ μὲ τὸ καλοκαίρι ἀρχίζει καὶ ἡ κίνησις πρὸς τὴν νῆσόν μας νὰ γίνεται πυκνοτέρα, πρέπει νὰ γίνῃ συνείδησις εἰς τοὺς κατόχους αὐτοκινήτων. Δὲν ἀρκεῖ νὰ μᾶς λέγε ὅτι εἴμαστε φιλόξενοι ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ μὴ παρέχωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐκμεταλλευόμεθα τὰς περιστάσεις. Ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην ὄχι μόνον οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως ἔξωθεν ἀλλὰ καὶ καλοῦ ὀνόματος. Καὶ ὅλοι πρέπει νὰ συμβάλλουν διάνα τὸ ἀποκτήσῃ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΝΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

Ὁ Μαρκήσιος ντὲ Βιέβρ διηγεῖτο ὅτι κάποτε ποὺ εὑρίσκετο εἰς ἕνα ἐρωτικὸ ραντεβοῦ εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς ζηλοτύπου συζύγου, ἠναγκάσθη νὰ κρυφθῇ εἰς ἕνα ντουλάπι καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ δύο σχεδὸν ὧρες.

—Ἄ, κύριε! Ἂν ἔκανε τόση ζέστη ὅταν ἤσουνα κρυμμένος ὅση κάνει σήμερα, τοῦ εἶπε μιὰ νεαρὰ ἀερίζομενη γρήγορα μὲ τὴ βεντάλια της, θὰ ὑποφέρατε πολὺ βέβαια.

—Ἐγώ, κυρία; Καθόλου! Ἀπήντησεν ὁ κ. ντὲ Βιέβρ. Διότι τὸ ντουλάπι ἦτο ψυγεῖο!

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΝΑΡΕΤΟΥ

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ 5ος καταληφθεὶς ἀπὸ ζωηρὸν ἐρωτικὸν αἴσθημα πρὸς τὴν δούκισσαν Μεδίνα—Τσελι, τῆς ἐπρότεινε ἕνα μυστικὸ ραντεβοῦ.

—Μεγαλειότατε, τοῦ ἀπήντησε ἡ ἐνάρετη δούκισσα, ἂν εἶχα δύο ψυχὲς θὰ διεκινδύνευα εὐχαρίστως τὴ μία γιὰ τὴ Μεγαλειότητό σας. Ἀλλὰ δὲν ἔχω παρὰ μίαν τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιθυμῶ νὰ χάσω.

ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΟ

Ο ΑΥΣΤΡΑΛΕΖΟΣ

.... Καὶ νὰ ἡ καδένα του κι' ἀπὲ ἡ κοιλιά του,
κι' ἀπὲ τὸ ποῦρο του κι' ἡ ἀφεντιά του....
Γιωργᾶ—τὸ λέγανε—ξυπολυτάκι
τσῆ κερα-Δέσποινας τὸ μπασταρδάκι.
Καὶ σὰν ταξείδεψεν εἰς τὴν Ἀσμάρα,
ξαπόστα τόπανε γιὰ σαχλαμάρα,
γιομάτον τάγαρον ἄρπαξε λίρες
καὶ Τζώρτζης ἔγινε μὲ δίχως ψεῖρες.
Καὶ νὰ ἡ καδένα του κι' ἀπὲ ἡ κοιλιά του,
κι' ἀπὲ τὸ ποῦρο του κι' ἡ ἀφεντιά του...
«Γκούτ - μόρνινγκ» ἔσπειρε στσὶ ροῦγες ὅλες
καὶ δὲν ἐγνώριζε τσὶ ἀσπροκῶλες!
Τσοὶ σκοίνους ἔγλεπε, τὴν ἀχλαδέα,
«οὐὸτ-ις-δὶς» μαὶὲ «κυρ-Ἀχιλλέα»;!
Καὶ σὰν ἐτσίτωσε τ' αὐτὶ γιὰ νύφη
φτυστὸς σὰν τράγαρος ποὺ θέλει ρίφι,
ἀναμασίτηκε κι' ἐνταρντανίστει,
ἐπολυσκέφτηκε καὶ πολυξύστει:
—«Ὀλ-ραϊτ! Γκούτ! Αὐτή»! Ἡ Εὐγενοῦλα!
Ἡ πιὸ μορφότερη, ἡ πιὸ μικροῦλα!
Μὰ δὲ θά-ν-εἴτανε στὰ δεκαπέντε.
Κι' αὐτός; Ξεμύστευε! Σαράντα πέντε!
—Ποῦ πᾶς ξυπόλυτος μωρὲ στ' ἀγκάθια;
Ἐσένα στέρεψαν τὰ δόλια πάθια....
Αὐτὴν βαρβάτευεν ὁ μορφο-Γιάννης
βαρβατοπαίδαρος καὶ μπεχλιβάνης!
Καὶ κειᾶ ποὺ πλέχανε μία φωλέα
'πὸ μοσχοκάρυδο κι' ἀμυγδαλέα,
νὰ μπῇ γιὰ κλώσσισμα τέτοια φρεγάδα
νὰ ξεπουλιάνουνε τὴν Ὀμορφάδα,
ἐπετροβόλισσες μὲ τὸ χρυσάφι
κι' ἡ Φύση ὁλόκληρη πάει κι' ἐχάθη...
Ἀφ' ὅμως πλέρωσες «ο-κέϊ» λένε.
Χαράμι, πάρτηνε... μεθαύριο κλαῖνε...

ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑ

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

«Δὲν δύναμαι φυσικῶς ν' ἀποδώσω τὴν ἔλευσιν τοῦ ἰατροῦ κ. Μαράτου εἰς κωλύματα ἀνεξαρτήτα τῆς θελήσεώς του, διότι εἴκοσι ἡμέραι παρῆλθον ἐκ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἀνεφάνη ἡ ἀσθένεια αὐτῆ. Μηνύματα ἐπὶ μηνυμάτων ἔπεμπα, ἐδήλωνα τὸν κίνδυνον, πλὴν ἀνάλγητος ἔμεινεν εἰς τὰς φωνάς μου.

Δὲν δύναμαι ν' ἀποδώσω εἰς ἄλλο τὴν ἄρνησιν ταύτην τοῦ ἰατροῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίσκεψίν μου εἰμὴ εἰς τὸ ὅτι δὲν ἠρέσκετο νὰ ἴδῃ ἀσθένειαν ἣν δὲν ἐγνώρισεν ἀπ' ἀρχῆς, ἀν καὶ καταδειχθεῖσαν εἰς αὐτόν.

Ἀλλ' οὕτω ὁ ἰατρὸς κ. Μαράτος ἠδίκησεν ἑαυτὸν καὶ ἐμέ. Ἑαυτὸν μὲν ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἀναζητῶσα τὴν ἀλήθειαν ὁμολογεῖ τὰ σφάλματα εἰς ἃ δυνατὸν νὰ ὑποπέσῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ σπεύδει μάλιστα διὰ τῆς προθυμίας της νὰ θεραπεύσῃ αὐτά, καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τρόπον τινὰ τὸν ἐκ σφάλματος παθόντα. Ἐμὲ ἠδίκησεν ὁ κ. Μαράτος διότι χωρὶς νὰ πταίω εἰς τί, μὲ ἐστέρησεν τῶν διακεκριμένων φώτων καὶ τῆς ἐπιστήμης του ἅτινα οἱ πάντες ἀναγνωρίζουσι εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Μαράτον.

Ὤφειλον, κ. Ὑποστράτηγε, νὰ σᾶς ἐκθέσω ταῦτα διὰ νὰ εἶναι εἰς γνῶσιν σας. Ὑμεῖς πράξατε ὅ,τι τὸ καθῆκον σας καὶ ἡ φιλανθρωπία σᾶς ὑπαγορεύει.

Ὀφείλω νὰ σᾶς δηλώσω ὅτι ἂν ἡ δεινότης τῆς ἀσθενείας αὐτῆς τοῦ ποδὸς παρῆλθεν, ἡ ἀσθένεια ὅμως ὄχι μόνον δὲν παρῆλθεν ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὴν κακὴν διάθεαίν της, καὶ ὅτι ἐπαπειλεῖ τὴν ἀπώλειαν τῆς χρήσεως τοῦ ποδὸς ὥστε νὰ μὲ καταστήσῃ χωλόν.

Ἐὰν ἐπιμένω τοσοῦτον, κ. Ὑποστράτηγε, ὥστε νὰ ζητῶ τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν ὑμῶν, μὴ νομίσετε ὅτι ἔχω τι διὰ τοῦτο νὰ παρατονεθῶ ἐναντίον τοῦ ἐπισκεφθέντος με ἰατροῦ. Ἀπ' ἐναντίας ἐπαναλαμβάνω νὰ ὁμολογήσω πολλὰς χάριτας πρὸς αὐτὸν διότι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ὀφείλω τὴν λύτρωσίν μου ἀπὸ τὸν μεγάλον κίνδυνον.

Π. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὴ διότι ὀλίγας τινὰς ἡμέρας κατόπιν, μετεφέρθη ὁ Κορωναῖος ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀκροναυπλίας ὁπόθεν δι' ἀναφορᾶς του ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1862 πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίου, ἐζήτησε νὰ ὁπλισθῇ εἰς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ ἰατρικοῦ συμβουλίου, διότι ὑποπτεύετο μήπως ὁ ἐπερχόμενος χειμὼν ἐχειροτέρευε τὴν κατάστασίν του ἤτις καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ χρησιμοποιῇ ὑποστηρίγματα (πατερίτσες) διὰ νὰ μετακινηθῇ.

«Ἡ πληγή, γράφει ὁ Κορωναῖος, ἕνεκεν τῆς ἀμαθείας τῶν ἰατρῶν κακῶς ἰάθη ἀφοῦ ἐν ἐρισσόπολας μὲ ἐκινδύνευσε. Μετὰ ταῦτα μὲ ἀπεβίβασαν εἰς Ναύπλιον καὶ μὲ μετέφερον εἰς τὸ στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ὅπου ἐκ νέου ἡ πληγὴ ἤνοιξε, καὶ ἐκ δευτέρου ἐκινδύνευσα, μόνον δὲ ἡ καλὴ θεραπεία καὶ ἐπιμέλεια τοῦ ἰατροῦ μὲ ἔσωσε.

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἰδίως δὲ εἰς τὸ πλοῖον ὑπέφερον παντοίας κακουχίας καὶ στερήσεις. Εἰς οὐδένα ἐσυγχωρεῖτο νὰ νὰ μὲ ἐφισκεφθῇ. Οὔτε βιβλία ἢ χαρτὶ καὶ καλαμάρι μὲ ἐσυγχωρεῖτο. Εἰς Ναύπλιον μὲ εἶχον καταλίπει κατ' ἀρχὰς εἰς θάλαμον νοσηρὸν καὶ δυσώδη, διότι κάτωθεν αὐτοῦ διήρχετο ὀχετὸς ἀποπάτου καὶ μόλις μετὰ πολλὰς παροκλήσεις καὶ μετὰ ἕνα μῆνα μὲ μετέφερον εἰς ἄλλον. Ἐκεῖ ἔμεινα μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τῆς πληγῆς θεραπευθείσης πρὸς τὸν Ἰούνιον. Ἀλλὰ τῆς δυσαρεσκείας τοῦ κοινοῦ αὐξανούσης ἐπέκειτο νέα ἐπανάστασις καὶ ἤδη εἴχομεν τὰ πάντα ἑτοιμάσει ὅτε πληροφορηθεῖσα τοῦτο ἡ ἐξουσία ἠθέλησε νὰ μὲ ἀπομακρύνῃ. Δολίως δὲ μὲ ἔστειλε μήνυμα ὅτι ἔχουσα τὴν θέλησιν νὰ μὲ ἀπολύσῃ εὐσχήμως, μοὶ ὑπέδειξεν ὅτι ἐὰν ἐζήτουν νὰ σταλῶ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Εὐρώπης, ἤθελε τὸ ἐγκρίνῃ».

Ἡ δολιότης τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ Κορωναῖος συνίστατο εἰς τοῦτο. Ὅταν ὁ Κορωναῖος ἐζήτησε νὰ σταλῇ εἰς Εὐρώπην χάριν λουτρῶν, ὡς αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις τῷ ὑπέδειξε, διετάχθησαν οἱ ἐν Ναυπλίῳ ἰατροὶ νὰ ἐξετάσουν τὸ τραῦμα τοῦ Κορωναίου καὶ ν' ἀποφανθοῦν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ θεραπείας.

Πράγματι οἱ ἰατροὶ συνελθόντες εἰς συμβούλιον καὶ ἐξετάσαντες τὸν Κορωναῖον ἀπεφάνθησαν ὅτι οὗτος εἶχεν ἀνάγκην λουτρῶν. Κατόπιν τούτου ἡ Κυβέρνησις ἔστειλεν, κατὰ τρόπον ἐσπευσμένον, πλοῖον εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ μεταφέρῃ τὸν Κορωναῖον οὐχὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς ὑπεσχέθη πρὸς λουτροθεραπείαν ἀλλὰ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Κύθνου. Ὅταν τὸ πλοῖον ἔφθασεν εἰς τὸν Πειραιᾶ μετὰ τοῦ Κορωναίου οὗτος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν ἀναφορὰν εἰς τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἐξέφραζε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν: «διὰ τὴν πρόνοιαν ἣν ἔλαβεν περὶ ἑνὸς, ὡς αὐτός, ὑποδίκου», παρεπονεῖτο συγχρόνως διότι ἡ εἰσαγγελία Ναυπλίου δὲν τὸν εἰδοποίησεν ἐγκαίρως περὶ τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὰ λουτρὰ, οὕτω δὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ οὔτε ἐνδύματα ἐξωτερικὰ καὶ ἄλλα ἐφόδια, οὔτε καὶ βοηθὸν νοσοκόμον οὕτινος εἶχε ἀνάγκην. Διὰ τοῦτο ἐζήτει ὀλιγοήμερον προθεσμίαν ὅπως ἐκ Πειραιῶς προμηθευθῇ τ' ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὸν ἐνδύματα καὶ τὸν νοσοκόμον. Ἡ παρόκλησίς του ἔμεινε ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ ὁ Κορωναῖος διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου ὡδηγήθη εἰς Κύθνον.

«Εἰς Κύθνον, γράφει ὁ Κορωναῖος, μὲ κατέλειπον ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἀχρείων χωροφυλάκων ἐχόντων διαταγὴν νὰ μὲ δολοφονήσωσι ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι ἤθελον νὰ ὑδροπετεύσω. Εἰς δὲ πάλιν τούτων μὲ εἰδοποίησε καὶ οὗτος ἔλαβον τὰ μέτρα μου καὶ ἠδυνήθην νὰ κερδίσω ἕνα ἕτερον ἐξ αὐτῶν. Νύκτα τινὰ μάλιστα ἠθέλησαν νὰ πράξωσι τὴν δολοφονίαν ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἤθελον νὰ μὲ δραπετεύσουν διὰ πλοίου ἐρχομένου ἔξωθεν, ἀλλὰ οἱ δύο φίλοι μου χωροφύλακες ἀντέστησαν».

(Ἀκολουθεῖ)

«ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΑ» (ΣΕΙΡΑ Γ'.)

Η ΚΑΛΛΙΟΠΑΡΑ

«Τὸν καιρὸ τῆς Ἀγγλοκρατίας»

ΠΑΝΟΥ ΦΥΛΛΗ

«Ὅταν στερέψ' ἡ θάλασσα καὶ βγοῦνε τὰ χταπόδια»... καὶ ὁ Φεμινισμὸς θ' ἀρχίσῃ νὰ στένῃ σ' ὅλου τοῦ κόσμου τὶς πλατεῖες ἀγάλματα πρὸς τιμὴν τῶν πρώτων «ἀντρογυναικῶνες» του, τότες καταμεσῆς τῆς πλατέας τῶν Ἀρωνιάδων θὰ στηθῇ καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Καλλιοπάρας κι' ἀπὸ κάτω θὰ γράψῃ:

«ΚΑΛΛΙΟΠΑΡΑ Η ΚΥΘΗΡΕΙΑ
Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΕΝΕΚΕΝ»

***

Ἡ Καλλιοπάρα ἤτανε Ἀρωνοποῦλα. Μάνα, πατέρα δὲν εἶχε. Στὶς «ἐλὲς» στενοχωριώτανε. Στὸ ζευγάρι βαρυώτανε, καὶ τοὺς ἄντρες τούς... συχαινότανε. Εἶχε ὅμως μυαλὸ φυλικό. Ἤξερε καὶ τὴν ἀδυναμία τῶν χωριανῶνε της —ψοφοῦνε οἱ Ἀρωνιάδες γιὰ θαλασσινά. Δός τους θαλασσινὰ καὶ πάρ' τους τὴ ψυχή. Καὶ ἡ ἀδυναμία τους αὐτὴ ἔγινε θρῦλος. Ἀκοῦστε τον ὅπως ἀκριβῶς τὸν πῆρε τ' αὐτί μου ἀπὸ τὸ «Στοιχειὸ τῆς Ἀμμούτσας» τὸ Γιώργη τὸ Μανέα.

—Μία φορά, λέει, ὁ Μηνᾶς ὁ Ἀρώνης ἐδιάβαζε στὸ Διακόφτι καὶ μάζωξε καβούρους. Τοὺς ἔφερε τὸ λοιπὸ στὸ χωριὸ καὶ εἶπε τσῆ Μηνοῦς νὰ μαζώξῃ καὶ καλιτσουνολάχανα, νὰ βάλῃ καὶ τσοὶ καβούρους μαζὺ καὶ νὰ τοῦ κάμῃ καλιτσούνια. Ἡ Μηνοῦ τοῦ κάμε τὰ καλιτσούνια, τὰ φούρνισε κι' ὅλας καὶ τ' ἄφηκε νὰ ψηθοῦνε. Στερνὰ 'πὸ λίγο παένει νὰ ἰδῇ ἄνε ψηθῆκανε καὶ γλέπει τὸ πανωκαῦκι ἑνοῦ καλιτσουνιοῦ ἀνασηκωμένο, τὰ καλιτσουνολάχανα σκορπισμένα, καὶ τὴν καβουρομάνα ποὺ χε μέσα στὸ καλιτσοῦνι, φευγάτην! Ἀκούει καὶ τσὶ ψωνὲς τσῆ κερα-Μαρηῶς:

—Ἄ ποὺ νὰ σὲ ταράξῃ τὸ γλυκύ του σκατοέργατε.... Ἔλα μου δῶκερα-Μηνοῦ καὶ ἡ καβουρομάνα σου μοὺ δάγκασε τὴ γουροῦνα.

Καὶ τὸ σκούξιμο τσῆ γουρούνας ἀκουότανε στὰ οὐράνια...

Νάσου καὶ τὸ Μηνᾶ τὸν Ἀρώνη.

Γλέπει καὶ κεῖνος τὸ πανωκαῦκι τοῦ καλιτσουνιοῦ ἀνασηκωμένο, τὰ καλιτσουνολάχανα σκορπισμένα, τὴν καβουρομάνα φευγάτην, καὶ πέρνει δρόμο-δρόμο τὰ κορπισμένα καλιτσουνολάχανα, καὶ παένει δράμοντας γιὰ νὰ πισωγυρίσῃ τὴ καβουρομάνα!

Ἐπάαινε-ἐπάαινε ὥσπου ἔφτασε στό... Διακόφτι!

Τὴν ὥρα ποὺ ἔφτανε ὁ Μηνᾶς, ἔφτανε στὴν κουρκούλα τοῦ γιαλοῦ κι' ἡ καβουρομάνα. Σαλτάρει νὰ τηνε πιάσῃ μὰ κεῖνη ζάβαλι γλυστρᾶ καὶ χούνεται στὴ θάλασσα... Γδύνεται κι' ὁ Μηνᾶς καὶ βουτᾶ, κι' ἀναχαρχάλευε τὸ γιαλὸ μπᾶς καὶ τὴ βρῇ μὰ ποῦ;.... (Ἐδῶ τελειώνει ὁ θρῦλος).

Ἤξερε λοιπὸν τὴν ἀδυναμία τῶν χωριανῶνε της ἡ Καλλιοπάρα — ἤξερε καὶ τὸ θρῦλο — εἶχε εἴπαμε καὶ θηλυκὸ μυαλό· παράτησε χωράφια καὶ σπίτια, ἔρριξε τὸ κίτρινο τσεμπέρι στὶς πλάτες, φόρεσεν ἀντρίκια στιβάνια κι' ἔγινε.... ψαράς.

***

Στὸν τόπο μας τότες οὔτε αὐτοκίνητο ὑπῆρχε, οὔτε βιβλιοθῆκες, οὔτε θέατρα, οὔτε κινηματογράφοι (ὅπως καὶ τώρα δηλαδή), οὔτε καὶ παγαποντίες, οὔτε καὶ ἀτιμίες, οὔτε λουτρὰ κι' ἀποχωρητήρια — ἀπαραίτητα ὅλα γιὰ νὰ σὲ πάρουνε ἀπὸ καλὸ μάτι ἡ Ἐξέλεξι κι' ὁ Πολιτισμός. Μὰ ὁ ἄντρας τότε ἤτανε ἄντρας καὶ ἡ γυναῖκα, γυναῖκα. Ποτὲς ὅμως ἡ γυναῖκα ἄντρας ἢ ὁ ἄντρας γυναῖκα, ἐπειδὴ αὐτὸ ἐμεῖς τὸ λέγαμε «π... κα πράματα» ἐνῶ ἡ Ἐξέλιξι δὲν ξέρω καὶ γὼ πῶς...

Σκέψου τώρα σὲ μία τέτοιαν ἐποχή, μία Καλλιοπάρα, μὲ τὸ τσεμπέρι στοὺς ὤμους ξετσίπωτα ριγμένο, μὲ ἀντρίκια στιβάνια στὰ πόδια καὶ ψαρᾶς τὸ ἐπάγγελμα —ποὺ ψαρᾶς πᾶ νὰ πῇ μουσκίδι καὶ βλάστημος—δὲν ἤτανε καθόλου μικρὸ πράμα. Μεγάλο καὶ φοβερὸ ἤτανε. Γιὰ τοὺς ἄντρες, κάκαδο στὸ μάτι. Γιὰ τὶς γυναῖκες πειρασμός. Καὶ γιὰ τοὺς δυὸ μαζύ, ἀναταραχὴ καὶ γκρίνια. Καὶ γιὰ τοὺς «γραμματιζούμενους», ἐπανάσταση....

—Ἡ Καλλιοπάρα, «ἔξω χρόνου καὶ τόπου ζῇ». Μπράβο της, λέγανε οἱ γραμματιζούμενοι.

Μὰ οἱ γυναῖκες ἄλλα πράμματα λέγανε.

—Ἀχαΐρευτοι, λέγανε στοὺς ἄντρες. Κοπροσκυλιάζετε ὁλημερίς στὸν καφενέ, καὶ μεῖς βολοδέρνωμε στσὶ ξελάθρες καὶ στὰ μαρτία, καὶ ψωφολιμάσωμε γιὰ λίγο χάσικο, ἐνῶ ἡ Καλλιοπάρα τὸ σκορπᾶ. Ἂ δὲν ἀνοίξετε τὰ στραβά σας νὰ τηνε ἰδῆτε καὶ νὰ τσῆ μοιάσετε, μεθαύριο θὰ πᾶ νὰ καλάρωμε μαζύ της...

Κι' ἡ γκρίνια μεγάλωνε, κι' ἡ ἀναταραχὴ φούσκωνε. Ἡ ἐπανάστασι ἐρχότανε κι' οἱ ἄντρες τὰ χρειαστήκανε.

—Γιὰ ἰδὲς μωρέ, μία Καλλιοπάρα νὰ μᾶς χαλᾶ ὅλο τὸ γοῦστο! Θὰ χωμε ντράβαλα μὲ τσῆ γυναῖκες μας ἐξ αἰτίας της.

—Μωρὲ θὰ φορέσωμε μεῖς τὰ φουστάνια ὅπως πάει τὸ πρᾶμα. Κάτι πρέπει νὰ κάμωμε...

—Ἀλλὰ τί;

—Νὰ μαζοχτοῦμε κρυφὰ νὰ τὸ μιλήσωμε, νὰ τὸ σκεφθοῦμε, νὰ ὁροῦμε τὴν ἄκρη...

Καὶ μαζοχτήκανε κρυφὰ στὴ μέσα γωνία τοῦ καφενέ, κι' ἀρχίσανε νὰ τὸ μιλοῦνε, κι' ἀρχίσανε τὴ συνωμοσία.

—Ἡ Καλλιοπάρα πρέπει νὰ πάψῃ νὰ κάνῃ τὸν ψαρά.

—Ἡ Καλλιοπάρα πρέπει νὰ βγάλῃ τ' ἀντρίκια στιβάνια.

—Ἡ Καλλιοπάρα μᾶς ξεσήκωσε τὰ μυαλὰ τῶν γυναικῶνε...

—Ἡ Καλλιοπάρα ξενομπασάρης πειρασμὸς εἶναι.

—Νὰ τηνε πῆμε στὸ νωματάρχη.

—Ὄχι, ἐπειδὴς ὁ νόμος δὲν τῆς τὸ ἀπαγορεύει.

—Νὰ τηνε πιάσωμε μὲ τὸ καλό.

—Δὲν ἀκούει.

—Με τὸ ξύλο.

—Καὶ ποῖος; Ἡ σφαλιάρα της τέσσερα μάγουλα πιάνει...

—Καὶ τώρα;

—Ἐγὼ λέω—κι' ἀκούστηκε ὁ γερο - Τσιργώτης μὲ τὴν ἀπεργραπτη κουτοπονηρία του—ἐγὼ λέω μέ... καπεργαρία!

—Κι' ἐνταλλῶς μαθέ; Καὶ κρεμαστήκανε ὅλοι ἀπὸ τὰ σοφά του χείλια.

—Νά!.... Ἐσὺ μωρὲ Τσικνο - Γιωργῆ πούσαι καὶ μουρντάρης κι' ἀνύπαντρος...

Καὶ ἔβαλανε κάτω τὸ σχέδιο καὶ τὸ δέχτηκε ὁ Τσικνόγιωργης.

***

—Γειά σου Καλλιοπάρα....

—Γεία νά χῃς Τσικνόγιωργη. Στέκα μου ἀλάργα μουρντάρη!

—Ὀμόρφηνες Καλλιοπάρα!

—Τὸν κακό σου τὸ φλάρο Τσικνόγιωργη...

—Μωρὴ Καλλιοπάρα, πρέπει νὰ παντρευτῶ.

—Βγάλ' τὰ μάτια σου.

—Μοναχός μου;

—Καὶ μονέ;

—Μαζύ!...

—Διαλ - έμπα μέσα σου διαολεμένε... Στάσου νὰ σοῦ δείξω γὼ σκατογένη!

Καπνὸς ὁ Τσικνόγιωργης.

Μὰ ὅλα τὰ πράματα ἀντέχουν ὡς ἕνα σημεῖο. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ξέγραφτα.

—Μία, δύο, τρεῖς. Τὴν τέταρτη σέκο ἡ Καλλιοπάρα!

Κι' ἤρθανε τὰ ξερατά, κι' οἱ ζαλάδες, καὶ τὰ φουσκώματα... καί..., παράτησε τὴν ψαρικὴ ἡ Καλλιοπάρα, κι' ἔβγαλε τ' ἀντρίκια στιβάνια, καὶ φόρεσε κατακέφαλα τὸ τσεμπέρι καὶ κλείστηκε στὸ ρημάδι της.

Τὸ σύμβολο γκρεμοτσακίστη!

Ἡ κατεργαρία ἐπέτυχε, ἡ ἐπανάσταση ἐπνίγη, κι' οἱ γυναῖκες... λουφάξανε...

***

Ἂς μὲ συχωρέσῃ ὁ Φεμινισμὸς γιὰ τὸ τέλος τσῆ Καλλιοπάρας του, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ πάρῃ κατάκαρδα. Ἐξ ἄλλου θὰ μείνῃ μεταξύ μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἠρραβωνίσθησαν ὁ ἐν Λιβαδίῳ ἰατρὸς κ. Γεώρ. Λεων. Λευθέρης μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Ἀημ. Στάθη τοῦ δημοδιδασκάλου.

Ὁ κ. Ἀνάργυρος Φυρόπουλος ἐν Ποταμῷ μετὰ τῆς δεσπ. Μαρίκας Πασαλᾶ.

Ὁ κ. Θεόδωρος Παν. Πρωτοψ

ΠΩΣ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Μάϊος 1949. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ἡ ἑορτὴ τοῦ πολιούχου τῆς νήσου μας Ἁγίου Θεοδώρου ὡρτάσθη μετὰ τῆς συνήθους κατ' ἔτος λαμπρότητος καὶ κοσμοσυροῆς διότι, ὡς γνωστόν, συνδυάζεται καὶ μὲ ἐμπορο-πανήγυριν καὶ ζωο-πάζαρο.

Ἡ ἡμέρα ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἦτο ὁμιχλώδης. Ἡ γνωστὴ δὲ εἰς τὸ νησί μας κατσιφάρα εἶχε κατακλύσει εἰς ἔκτασιν ὅλον τὸν γύρω τοῦ ναοῦ χῶρον. Δὲν διήρκεσεν ὅμως εὐτυχῶς πολύ, καὶ ἡ ἡμέρα ἐξεκαθαρίσθη καὶ ἔγινε ὡραία, οὕτω δὲ ὅλος ὁ κόσμος ἐκινήθη ἄνετα.

Τὴν ἱερουργίαν καὶ λιτανείαν ἐτέλεσεν ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς Σταῦρος Χάρος μὲ τοὺς ἱερεῖς Ἀντ. Σκλάβον καὶ Ι. Λευθέρην.

Ἡ ἐμπορο-πανήγυρις ἦτο ἀρκετὰ ζωηρὴ εἰς πολλὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ ὑφάσματα. Τὸ ζωοπάζαρο ὅμως ὑστέρησεν ἐφέτος, καὶ μόνον ἕνας βοῦς ἐπωλήθη καὶ τρεῖς ὄνοι μὲ τιμὴν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου μέχρι δύο τοιούτων δι' ἕκαστον. Ἡ πανήγυρις ἔληξε ὀλίγον μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ὡραῖα ἐπίσης πανήγυρις ἔγινεν εἰς τὸ Βουνὸ τὴν Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου καὶ εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τῆς Παναγίας Δέσποινας. Ἐνωρὶς ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου πλῆθος προσκυνητῶν ἀπὸ τὸ Λιβάδι, τὶς Καλοκαιρινές, τὰ Πιτσινιάνικα, τὸ Ποῦρκο, τὴ Χώρα, τὰ Φατσάδικα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ μαθήτριαι μετὸ τῶν διδασκαλισσῶν των τῆς ἐν Καρβουνάδες Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς, μετέβησαν δι' ἡμισείας δωδεκάδος αὐτοκινήτων εἰς τὸν ναὸν τῆς Δεσποίνης. Ἐκεῖ κατηυθύνθη καὶ πλῆθος γυναικῶν ἀνυποδήτων λόγῳ τάματος μὲ ὁραίας λαμπάδας ἀνὰ χεῖρας. Τὸ θέαμα δὲ τῶν γυναικῶν αὐτῶν αἱ ὁποῖαι μετέβαινον πεζῇ εἰς τὸ ἱερὸν προσκύνημα, ἦτο ἄκρως συγκινητικόν. Αἱ πλεῖσται ἦσαν μητέρες παιδιῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ στράτευμα ἢ ἀδελφές, καὶ ἄλλαι μνησταὶ στρατιωτῶν μας.

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ κόσμου εἰς τὸν ναόν, ἡ Ἁγία εἰκὼν τῆς Δεσποίνης μετεφέρθη ὑπνοδείπ τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἱερέων εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον Καραβᾶς, καὶ ἐναπετέθη εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἔνθα ἐψάλλη Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τοῦτον ὁ κόσμος διεσκορπίσθη διὰ δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσιν, τὴν δὲ ἑπομένην πρωΐαν συγκεντρωθεὶς ἐνωρὶς ἤκουσε τὸν ψαλλεντα "Ὄρθρον μεθ' ὅν, ὡδήγησε πάλιν τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Δεσποίνης εἰς τὸν ἐν Βουνῷ ναόν της ἔνθα ἐψάλλη λειτουργία ὑπὸ τοῦ αἰδ. ἱερέως Καραβᾶ Ἰωάν. Κορωναίου. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ κόσμος ἐγευμάτισε καὶ κατόπιν διεσκέδασε ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας μὲ ὡραίας ἐντυπώσεις ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἑορτήν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἐξαίρετα καὶ γραφικώτατα τοπεῖα τῆς περιφερείας, ἐπέστρεψε διὰ τῶν αὐτοκινήτων εἰς τὰ χωρία του.

Ἡ ζωηρότης τῶν πανηγυριῶν ἡ ὁποία παρετηρήθη ἐφέτος εἰς τὴν νῆσον μας ἐξηγῆται ὡς ἀπόρροια τῆς ἀνάγκης ποὺ αἰσθάνεται ὁ κόσμος γιὰ λίγη ψυχαγωγία. Αἱ διαρκεῖς συγκινήσεις ἀπὸ τὴν παράτασιν τῆς ἀνταροῖας καὶ τὰ τόσα ἐξ αὐτῆς τοπικὰ πένθη, ἀπὸ τὰς ἐλλείψεις τῶν τροφίμων, τὰς δυσκολίας τῆς εἰσαγωγῆς χρημάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἀπὸ τόσας ἄλλας στερήσεις τὰς ὁποίας ἐπέτεινε καὶ ἡ ἔλλειψις ἐλαίου συνεπείᾳ τῆς κακῆς περυσινῆς ἐσοδείας, ἔκαμαν τὸν κόσμον νὰ τραπῇ εἰς τὰς τοπικὰς πανηγύρεις γιὰ νὰ δώσῃ μίαν διέξοδον εἰς τὰς ἀγωνίας του. Ἂς ἐλπίσωμεν καὶ ἂς εὐχηθῶμεν νὰ ἡσυχάσῃ γρήγορα ὁ κόσμος γιὰ νὰ βρῇ καὶ τὸ νησί μας τὸν παληὸ καλὸ ρυθμό του.

Ἀνταποκριτής

Διευθύνσεις ὑπευθύνων: Παν. Κ. Τσιτσίλας ὁδὸς Μηθύμνης ἀρ. 27β Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Ἀντ. Λυσκαλόπουλος Ἀνδ. Μεταξᾶ 20

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΛΙΤΑΝΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΚΥΘΗΡΑ, Μάϊος 1949. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. — Ὁ φιλόθρησκος λαὸς τῆς νήσου μας παρηκολούθησε μετὰ μεγάλης εὐλαβείας τὴν ἀνὰ τὰ χωρία μας ἐτησίαν λιτάνευσιν τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς πολιούχου τῶν Κυθήρων Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης.

Τὸ θέαμα ἦτο ἄκρως συγκινητικὸν διότι ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παρηκολούθησαν τὴν ἁγίαν εἰκόνα, παρηκολούθησαν αὐτὴν καὶ ἑκατοντάδες γυναικῶν κατόπιν ταξίματος διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἐν τῷ στρατεύματι καὶ κατὰ τῆς ἀνταροῖας ἀγωνιζομένων τέκνων των.

Τὴν Νέαν δευτέραν ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐλιτανεύθη ἐν Χώρᾳ μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα ἱεροτελεστοῦντος τοῦ αἰδεσ. ἱερέως Σταύρου Χάρου. Πολὺς κόσμος παρευρέθη κατὰ τὴν πανήγυριν αὐτήν.

Τὴν Νέαν τρίτην ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐλιτανεύθη εἰς τὸν ἐν Ἄνω Λειβαδίῳ τῆς Κοντολετοῦς ναὸν τῆς Θεοτόκου ἔνθα, ἐν συρροῇ πολλῶν κατοίκων, ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς Σ. Καλλίγερος ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν. Τὴν 11ην δὲ ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας μετεφέρθη εἰς τὸν ἐν Κάτω Λειβαδίῳ ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἔνθα πολὺς κόσμος προσελθὼν προσεκύνησε Αὐτήν.

Τὴν Νέαν τετάρτην ἐπανηγύρισαν τὰ Φράτσια ἐπὶ τῇ μεταφορᾷ εἰς αὐτὰ τῆς Ἁγίας Εἰκόνος, καὶ ὅπου πολλοὶ ἐκ Χώρας κάτοικοι ὡς καὶ ἐκ τῶν ἄλλων γύρω χωρίων προσῆλθον. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ αἰδεσιμ. Γ. Κεντρωτῆς.

Τὴν Ν. Πέμπτην ἡ λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνος ἐγένετο εἰς Καστρισιάνικα παρακολουθοῦντος μετὰ τῆς ἰδίας πάντοτε εὐλαβείας πολλοῦ κόσμου. Τὴν ἱερουργίαν ἐτέλεσεν ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς Ι. Παχουντάκης.

Τὴν Ν. Παρασκευὴν ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐλιτανεύθη ἐν Ποταμῷ ἔνθα ἡ κοσμοσυροὴ ὑπῆρξε πρωτοφανής. Ὁ ναὸς τῆς Ἱλαριωτίσσης ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης ἀπὸ κόσμον ἀκροώμενον τῆς θείας λειτουργίας τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Κυριακὸς Χλαμπέας μετὰ τῶν ἱερέων Ι. Λευθέρη καὶ Ι. Παχουντάκη. Τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἐξετέλεσε χορωδία ὑπὸ τὸν καλλίφωνον κ. Εὐάγγελον Καβιέρην. Τὰ ἑστιατόρια καὶ τὰ ζαχαροπλαστεῖα Ποταμοῦ ἐφοδιασμένα ἀφθόνως, ἐξυπηρέτησαν ἀνέτως τοὺς πολυπληθεῖς προσκυνητάς.

Τὸ Ν. Σάββατον ὁ κόσμος παρηκολούθησε τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἁγίας Εἰκόνος εἰς Λογοθετιάνικα ἔνθα ἱερούργησεν ὁ αἰδ. Ι. Λευτέρης, συνοδείᾳ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Καβιέρην χοροῦ τῶν ψαλτῶν Ποταμοῦ.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἥτις συνέπεσε νὰ εἶνε Πρωτομαγιά, ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐπανηγυρίσθη εἰς Μυλοπόταμον. Ἡ ἡμέρα ἦτο ἐξαιρετικῶς ὡραία. Πλεῖστα αὐτοκίνητα μετέφερον εἰς τὸ δροσόλουστον χωρίον πολὺν κόσμον ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς νήσου ὅστις ἔτυχε μεγάλης περιποιήσεως ἀπὸ τοὺς φιλοξένους Μυλοποταμίτας. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ αἰδεσ. Ἐμμ. Ζερβός.

Τὴν Δευτέραν τοῦ Θωμᾶ ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐλιτανεύθη εἰς Φατσάδικα ἔνθα μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς Γ. Φατσέας ὡμίλησε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα συστήσας τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰατρείου Κυθήρων.

Τὴν Τρίτην τοῦ Θωμᾶ ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐλιτανεύθη ἐν Καρβουνάδες ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου ἐξ ὅλων των χωρίων τῆς περιφερείας. Τὴν Μυρτιδιώτισσαν ἐρχομένην ἐκ Φατσαδίκων, ὑπεδέχθη φέρων τὰ διακριτικὰ τοῦ σχήματός του ὁ ὑπὸ τοῦ Σεβασ. Μητροπολίτου ἀποσταλεὶς πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Συνέσιος Ἀναστασίου μετὰ τοῦ ἱερομονάχου Εὐθυμίου ἔξωθεν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καρβουνάδων, ἔνθα ἀνεπέμφθη δέησις ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντος τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα ἐφημερίου Φατσαδίκων ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ στρατοῦ, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Τοποτηρητοῦ Κυθήρων κ. Δημητρίου, καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ πανοσ. κ. Συνέσιος μετὰ τοῦ ἱερομ. Εὐθυμίου.

Τὴν Τετάρτην τοῦ Θωμᾶ ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐκ Δρυμῶνος ἔνθα μετεφέρθη καὶ ἐλιτανεύθη, ὡδηγήθη, συνοδείᾳ πλήθους ἀνδρῶν καὶ ἀνυποδήτων εὐσεβῶν γυναικῶν, εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἔξωθεν τῆς Μονῆς, ἡ Ἁγία Εἰκὼν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς Μονῆς, τῶν μοναχῶν, καὶ τοῦ ἐκεῖ ἀναμένοντος πλήθους τῶν χωρικῶν, καὶ κατόπιν ἐναπετέθη εἰς τὸν θρόνον ΤΗΣ. Εὐθὺς κατόπιν ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς ἀνέπεμψε δέησιν ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς νήσου καὶ τῶν ἀποδήμων τέκνων της, μεθ' ὃ οἱ προσκυνηταὶ καὶ πάντες οἱ παρακολουθήσαντες τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα ἐπανῆλθον εἰς τὰ χωρία των.

Ἀνταποκριτής.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Εἰς τὸ Ἰατρεῖον Κυθήρων προσεφέρθησαν αἱ ἀκόλουθοι δωρεαί: Ἱερὸν προσκύνημα Δεσποίνης Καραβᾶ δρχ. 125.000 Εὐάγγελος Μποτσαράκος, ἐκ Γυθείου εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Διευθ. Ἐθ. Τραπέζης Κυθήρων δρ. 100.000. Ναὸς Ἁγ. Ἀναργύρων Φατσάδικα δρχ. 75.600. Ναὸς Ἁγ. Εἰρήνης Κατοῦνι δρχ. 70.000. Ναὸς Θεοτόκου Κοντολεοῦ ἄνω Λιβάδι δρχ. 43.000. Ναὸς Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Κάλαμος δρ. 42.000. Ναὸς Ἁγ. Θεοδώρου Ἀρωνιάδικα δρ. 41.650. Ναὸς Ἁγ. Μαρίνης Δρυμῶνα δρχ. 31.850. Ναὸς Σωτῆρος Χριστοῦ. Λιβάδι δρχ. 19.850. Σύνολον δωρεῶν δρχ. 548.950.

ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΟΔΟΥ

Ἡ ὁδὸς Ἁγίας Πελαγίας τῆς ὁποίας ἡ ἐπισκευὴ συνεχίζεται διερρυθμίσθη εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν τμῆμα της, δι' ἀποκοπῆς ὁρισμένων περιβολλίων χάριν εὐθυγραμμίας καὶ διαπλατύνσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Εἰς τὸν 17ον κατάλογον τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» ἀναγράφονται αἱ ἀκόλουθοι ἐκ Κυθήρων δωρεαί, προσφερθεῖσαι ἀπὸ πρώτης μέχρι τριακοστῆς παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου: Ἀνδρέας Καβόπουλος Πρόεδρος Κοινότητος Ἀρωνιαδίκων δραχ. 113.500. Πρόεδρος Κοινότητος Λειβαδίου δρχ. 65.000. Ἐκκλησ. Συμβούλιον Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Ἀρωνιαδίκων δρ. 23.600 σύνολον δωρεῶν δρχ. 202.100.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Εἰς τὴν ἐν Ποταμῷ αἴθουσαν τῶν ἀδελφῶν Λιβαδίτη ἐδόθη ὑπὸ ὁμάδος Προσκόπων Χώρας θεατρικὴ παράστασις μὲ τὸ ἔργον «Μπουμπουλίνα» ἥτις εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Κατ' αὐτὴν διεκρίθη ἰδιαιτέρως καὶ ἐχειροκροτήθη ἡ τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου δεσπ. Ἄννα Κασσιμάτη θυγάτηρ τοῦ ἐν Ποταμῷ ὀδοντιάτρου κ. Περικλῆ Κασσιμάτη.

Αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 316 χιλιάδες δραχμάς.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 85 ἐτῶν ἀπὸ τῆς 21ης Μαΐου τοῦ 1864 ἀφ' ἧς ἐωρτάσθη ἐπισήμως τὸ πρῶτον ἡ ἕνωσις τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Θ. Σοφούλης ἀπηύθυνε διὰ τῆς ἐφημερίδος «Κερκυραϊκὰ Νέα», τὸν ἀκόλουθον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν ἑπτανησιακὸν λαόν:

«*Τὴν ἐπέτειον τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα τιμᾷ κάθε Ἕλλην ὡς μίαν ἐξαιρετικὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἱστορίας. Ἡ θέσις τῆς Ἑπτανήσου πρὸ τῆς ἑνώσεως ἦτο ἰδιαιτέρα. Ἡ Ἑπτάνησος ἦτο ἕνα χωριστὸν κράτος ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ἡ Κέρκυρα πρωτεύουσά του. Ἡ Κέρκυρα ὅμως καὶ ἡ Ἑπτάνησος ἐπροτίμησαν νὰ θυσιάσουν τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τους καὶ νὰ γίνουν ἕνα κράτος μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν ἐχρειάσθη ν' ἀγωνισθοῦν ἕνα μακρόν, ἐπίμονον καὶ συχνὰ σκληρὸν ἀγῶνα. Τίποτε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς διδάξῃ καλύτερα ἀπὸ τὸ Ἑπτανησιακὸν κεφάλαιον τῆς Ἐθνικῆς Ἱστορίας πόσον βαθὺ καὶ πόσον ἀναταγώνιστον εἶνε τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὅταν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος παρακολουθῇ ἡ ἐλπὶς ὑλικῶν ἱκανοποιήσεων, τὸ νὰ καλλιεργῇ κανεὶς καὶ νὰ τὸ ἐξάπτῃ εἶνε εὔκολον. Ἀλλὰ πλησιάζει τὰ ὅρια τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὅταν ἡ πλήρωσις τοῦ ἐθνικοῦ πόθου προϋποθέτει ὄχι μόνον προκαταβολικὰς θυσίας πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ διαρκεῖς στερήσεις ἔπειτα. Ὁ Ἑπτανησιακὸς λαὸς μᾶς ἔδωκε μὲ τὸ παράδειγμά του τὴν ὑψηλοτέραν ἔκφρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος. Καὶ ὄχι μόνον τὸ 1864. Ἡ πίστις του ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἡ ἀποφασιστικὴ ἀντίστασίς του ἐναντίον τῆς Μουσουλμανικῆς κατοχῆς κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἔστησαν δι' ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νέαν βαθμίδα ἐθνικῆς ἐξάρσεως. Λυποῦμαι βαθύτατα διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κερκυραϊκοῦ Λαοῦ καὶ νὰ εὑρεθῶ μεταξύ του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης ἐπετείου. Εἶμαι ὅμως ψυχικῶς μετ' αὐτοῦ. Συνορτάζω μαζί σας καὶ εὔχομαι εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ εἰς τὰ ἄλλα Ἑπτάνησα πρόοδον καὶ εὐτυχίαν, ποὺ θὰ δυνηθῇ ἀσφαλῶς τὸ Κράτος νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ ὅταν περάσουν αἱ χαλεπαὶ ἡμέραι καὶ στρέψῃ ὁλόκληρον τὴν προσοχήν του εἰς τὰ ἐθνικὰ ἔργα.*

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΥΘΗΡΑ. Μάϊος 1949. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἥτις εἶχεν ἀναβληθῇ λόγῳ τῆς συμπτώσεως αὐτῆς μὲ τὴν ἡμέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ἐορτάσθη τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν τῇ νήσῳ. Ἰδιαιτέρως ἐπανηγυρίσθη ὁ Ἅγιος Γεώργιος τοῦ δουνοῦ Αὐλαίμονος εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἀπόγευμα τοῦ Πάσχα, μετέβησαν πλεῖστοι φιλέορτοι ἀπὸ τὸ Λειβάδι, τὸ Κατοῦνι, τὰ Σκουλιάνικα, τὶς Ἀλεξανδράδες, τὰ Φατσάδικα, τὰ Τραβασαριάνικα καὶ ἄλλα χωρία. Τὸν ἑσπερινὸν ἐτέλεσεν ὁ ἡγούμενος τῆς παρακειμένης Ἁγίας Μονῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Προκόπιος Μόρμορης.

Τοὺς προσκυνητὰς ἐδεξιώθη ἡ Ἐπιτροπὴ Ἁγίας Μόνης ἡ ὁποία πολλὰς ἐπιδιορθώσεις εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐπέφερεν, ὅσον καὶ εἰς τὰ κελλία αὐτοῦ, ὥστε νὰ δυνηθοῦν ταῦτα νὰ παράσχουν πᾶσαν δυνατὴν ἄνεσιν.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς ἑπομένης, καὶ ἀφοῦ αἱ προσκυνηταὶ προσέφερον πολλὰ ἀφιερώματα εἰς τὸν θαυματουργὸν Ἅγιον, ἀνεχώρησαν πάντες εἰς τὰ ἴδια μὲ τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις ἀπὸ μίαν ἑορτὴν εἰς ἕνα τόσῳ γραφικὸν τοπεῖον τῆς νήσου, καὶ μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁρισμέναι παραδόσεις μας ποὺ τόσην προκαλοῦν εὐχαρίστησιν, ξαναζωντανεύουν ὑπὸ τὴν πνοὴν ἀφοιωμένων εἰς αὐτὰς ἀνθρώπων.

Ἀνταποκριτής

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΟΔΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κ. Ἀπόστολος Ἀποστολίδης συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Νομομηχανικῶν κ.κ. Μιχ. Καρακατσάνη καὶ Κ. Τομαδάκη καὶ τὸν ἐργοδηγὸν κ. Χαρ. Χριστινάκην προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ὁδῶν τῆς νήσου μας. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἐπεσκέφθη τὴν Μονὴν Μυρτιδίων εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς ὁποίας παρέσχεν ὁρισμένας ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὰ μελετώμενα διὰ τὴν Μονὴν ἐξωραϊστικὰ ἔργα καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ πρὸς αὐτήν.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς καὶ ἡ συνοδεία του ἔμειναν κατενθουσιασμένοι ἐκ τῆς ὅλης ὑποδοχῆς καὶ τῆς φιλοξενίας τῆς ὁποίας ἔτυχον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Οἱ τυχὸν κατέχοντες προσκλήσεις ἐξ Αὐστραλίας διὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασιν των (Landing permit) τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία ἔληξε, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικὸν Προξενεῖον ἔπαυσε πλέον νὰ χορηγῇ ἀνανέωσιν αὐτῶν ὅπως ἔπραττεν ἄλλοτε. Συνεπῶς ὁ κατέχων τοιαύτην λήξασαν προσκλησιν μετανάστης πρέπει νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Αὐστραλίαν πρὸς ἀνανέωσιν ἄλλως δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἑλλάδος.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΑΣ ΟΔΟΥ

Τὴν ἡμέραν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ πρὸς τὴν Ἁγ. Ἐλέσαν ἥτις κατεσκευάσθη κατόπιν δαπάνης τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ συμπολιτῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας διαφόρων κατοίκων τῆς περιοχῆς. Κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν μετέβησαν πολλοὶ δι' αὐτοκινήτων ἐκ διαφόρων χωρίων εἰς Ἁγίαν Ἐλέσαν ἔνθα ὁ ἐφημέριος Μυτάτων αἰδεσ. Ἀντώνιος Σκλάβος ἐτέλεσε μετ' ἄλλων δύο ἱερέων τὴν θείαν λειτουργίαν καθ' ἣν ἐψάλλη καὶ δέησις ὑπὲρ τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θὰ ἦτο παράλειψις καθήκοντος πρὸς τὴν συνείδησίν μου ἐὰν δὲν ἔσπευδον νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὸν ἀνεπιφύλακτον θαυμασμόν μου πρὸς τὸν θεράποντα ἰατρὸν τῆς συζύγου μου κ. Παναγ. Κατσούλην, διότι διὰ τῆς ἐγκαίρου καὶ ὀρθῆς διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας της ἔσωσεν αὐτὴν μετὰ πολύμηνον στοργικὴν θεραπείαν ἐκ βεβαίου θανάτου.

Ἡ ὀρθὴ διάγνωσις, ἡ καλὴ ἐξήγησις πάσης ἐπιπλοκῆς, ἡ ἀρίστη φαρμακευτικὴ θεραπεία, καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ τόνωσις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τούτου ἐπιστήμονος συνετέλεσαν, εὐδοκοῦντος καὶ τοῦ Θεοῦ, νὰ σωθῇ ἡ σύζυγός μου. Τοιοῦτος ἐπιστήμων ὄντως τιμᾷ τὴν ἐπιστήμην του καὶ εὐεργετεῖ τὸν τόπον του εἶναι ἄξιος πάσης εὐγνωμοσύνης.

(Ἐν Ποταμῷ Κυθήρων 15 - 4 - 49

Ἀθανάσιος Μουλός

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τὸ λάδι ἔγινε σπάνιον εἶδος εἰς τὴν νῆσον. Κατήντησε νὰ πωλεῖται εἴκοσι χιλιάδες δραχ. τὴν ὀκᾶ.

—Ὁ ἐργοστασιάρχης κ. Γαβρ. Χάρος ἐπὶ τῇ προβλέψει πλουσίας ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ εἴδους, ἐφήρμοσε τὸ σύστημα δανεισμοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτοῦ.

—Οἱ Καψαλιῶτες ψαράδες πολλοὺν τὰ πιάρ' αὐτῶν ἀλιευόμενα ψάρια εἰς ξένα ἀλιευτικὰ πλοιάρια τὰ ὁποῖα τὰ μεταφέρουν εἰς τὸν Πειραιά.

—Ὅπου ὁ κόσμος, τοῦ μέσα κυρίως δήμου, στερεῖται ψαρικῶν, καὶ μόνον ἂν συμβῇ νὰ μὴ πράττουν τὰ ξένα πλοιάρια ἠμπορεῖ νὰ φάῃ ψάρι.

—Μὲ πολλὴν ζωηρότητα διεξήχθη ἐφέτος ἡ ἐν Λειβαδίῳ ἐτησία ἐμπορο-πανήγυρις κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.

—Κατ' αὐτὴν προσεκομίσθησαν καὶ πολλὰ ζῷα πρὸς πώλησιν, καὶ ἰδίως αἰγοπρόβατα, ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς νήσου.

—Ἐκ τῶν μεγάλων ζώων ἐπωλήθησαν πέντε ὄνοι τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ ἐποίκιλε ἀπὸ 300.000 δραχμὰς μέχρι δύο ἑκατομμυρίων διὰ τὸν καλύτερον.

—Μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐν Καλοκαιρινὲς ναοῦ τοῦ Ἁγ. Σταυρίδωνος, προέκυψε διαφωνία περὶ τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως ἑβδομήκοντα χρυσῶν λιρῶν τὰς ὁποίας ἐκληροδότησεν εἰς τὸν ναὸν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποδήσας Ἀντώνιος Βλαντῆς.

—Ὁ διαθέτης ὁρίζει εἰς τὴν διαθήκην του ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ δέον νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ ναοῦ.

—Τινὲς ὅμως τῶν ἐπιτρόπων ζητοῦν νὰ διατεθοῦν πρὸς ἐπισκευὴν τῶν δρόμων τοῦ χωρίου, ἄλλοι δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν μαρμαρίνου εἰκονοστασίου, καὶ ἄλλοι ἄλλως.

—Εἶνε ζήτημα ἐν τούτοις ἂν οἱ ἐπίτροποι θὰ δυνηθοῦν ν' ἀποφασκρυνθοῦν ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου.

—Πολλὰ γαϊδουροδυστυχήματα ἀναγγέλλονται ὅτι συνέβησαν ἐσχάτως εἰς τὴν νῆσον.

—Ἕναν ἐδάγκασε εἰς τὸ χέρι ὁ γαϊδαρός του του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸν ἀντίχειρα.

—Τὴν ἑβδομηκοντούτιδα Ἑλένην Κασσιμάτη ἡ Κάρενα ἀπὸ τὰ Σκουλιάνικα ἐγκρέμισεν ὁ γαϊδαρός της κοντὰ εἰς τὸ Λειβάδι, καὶ τῆς ἔσπασε δυὸ παΐδες.

—Μία ἄλλη γαϊδοῦρα εἰς τὸ Λειβάδι ἐγέννησε δίδυμα ἄλλα νεκρά, καὶ ὕστερ